

میلعا وه

ن افر ع بتکم ی نابم ز ا هتکذ دنچ

رد تیبیلها س لاجم ی راز گرد و ی نارنخس بادا
ن افر ع بتکم

تانااید

ی نار هط ی نیسد ن سحمدحم دیسد جاد اللهتیا
هر س اللهس دق

مِجْرًا نِاطِيْشًا نِمَّ لِّلْمَا بُدُوْعًا
 مِجْرًا نِ مَحْرًا لِّلَّهِ مَسْبِ
 نِ يَمْلَعًا بَرَّ لِّلَّهِ دَمْحًا وَ
 دَمْحًا مَسَاقِلًا يُّبَا اَنْبِيْنَ وَ اَنْدِيْسِيْ اَعَّ اَللّٰهُ يُّلْصَدُّ وَ
 نِ يَرْهَاطًا نِ يَبِيْطًا هَلَّا يُّلْصَدُّ وَ
 نِ يَعْجَا مَهْدَا عَا يُّلْصَدُّ اَعْلًا وَ

دود نیا رب نامروست. میهاوخی م رذعی لیخ
 ریخآت تهج نیمه هب، میتشاد همانرب هذت عاسه ک
 [تسا هدوبام زا] هابتشا دیاش؛ میتشاد ی هاتوک و
 و میفوعشم ی لیخ اقفر ترایز زا، ل احل کی ل
 هکنیا ی ارب میاهداد رارق ی اهنه ارب [نیمهز]
 مینک ناتر ایز

ب ت کم ن اگرزب ی نابم زا هتکن دنچ رکذت ن افرع

ی زاین رگید، دش هتفگ هک ی بلاطم هب هجوتاب
 ی اعیضه ل صا غارس [دیاب] و درادن همدقم هب
 هشد فرشم اجنیا اقفر تهج نیمه هب هک میورب
 تمدخ ی لکوحنه ارب ی بلاطم [ور نیا زا]. دنا
 ع لطم دیاب شیبومک هچرگ. منکی م ضرع اقفر
 رد میتشاد قیفوت هک ی تدم نیا رد و دنشاب
 [هرا برد] دیاشو دیاب هک ار هچنآ، میدوب ناشتمدخ
 لئاسم هب تبسن ن اگرزب شور و همانرب
 و ی مهفهقهف، ی طابتر، ی عامتجا، ی صوصخ
 م اهدرک ضرع اقفر تمدخ هدنب [هدوب] ی ملع
 هریس منکی م لایخ و دندادی م ار هدنب شور همه
 نیا رب دهاشد و لیلد نیرتهب، تدم نیا رد هدنب

دقتم هچنآ به ماهتساوخن اکملا ای تد هک تسا
[هتبلا] .مشاب دنبیاپ ،ماه دینش ناگزب ز ا و متسه
اهنیا و هابتشا و اطخ و [تسا] ناکملا ای تد نیا
دراد ار دوحی باج .

شور ،یگتسدنچ و یارگبز ز ا زیهرپ تسا کولسد ساسا و یزارهط هملاع موحر م

نامز رد [یزارهط هملاع] اقا موحر م شور
و بزح [زا یربخ] ؛دوبن «ی زابدناب» ناشتاید
نیا ز ا و یگتسدهس و یگتسدود ،ی زاببزح
کولسد ساسا و لصا ،ی لک روطه .دوبن اهزیچ
هورگهورگ مادم هک تسین [راوتسا] لئاسم نیا رب
و [، یرگید] هورگ نآ ،ی یکب هورگ نیا ؛میوش
هچرگ .میورب دارفا و رای ندرک عمجل ابندهب مادم
لابند هک دندوب ی دارفا زین ناشیا نامز نامهر رد
:میوگی م ا حیرص هدنب .دندوب [یروما] نینچ
ی ناسک هچ دوب مه صخشم [لاماک] و دندوب «
صوصخه» .دوب صخشم مه ناشراتفر و دنتسه
رد !دنتشاد فطرظنی لیخ هک هدنب به [تبسن]
و اهی نیشنبش ،اهه یانکوشین ،اهربنم ،اهتبحص
رد صوصخه هچ و مقر د هچ - ناشتاطبتر
زاربا - تشاد ه ل صاف دهشم ز ا نوچ ،نارهط
اقا موحر م هظحلامه م مادم !دندومرفی م تبحم
راکی لو ،میتفگی من زیچیه [یزارهط هملاع]
ی سرت م هس کچیه ز ا و میدرکی م م ار نامدوخ
میتشادن .

ندناشوپ و بناکی شیدنات حلصم ،ادخ هار رد !تسا عونم ،قح

رطاخه ار ام ی دارفا زین نامز نامه دیاش
ی م رارقش نزرسد دروم ،میراد هک ی تئرج نیمه

ی بی لیخ! یرادی سرتنم لک بجعوت: هک دنداد
 لناسم نیمه من لآ مکنیا روطچ «! یتسه کاب
 ،نم رظن و دافتعا هبی لو. دنیوگی مار بلاطم و
 تسامهمی لیخنیا هچرگ. دناشوپ دوشی من ار قح
 دشاب مختشاد زیمآکیرحتی راتفر دیابن اسنا [هک]
 راک کی رگید دارفا ماگدید رد شرآک دیابن و
 طلاغی لک روطه بنیا هک؛ دنک هولج زیمآکیرحت
 رطاخه بن اوتی من مهاد نیع ردی لو. تسام
 ،دناشوپ [رگا]. دناشوپ ار قحی ور، حلصم
 لوقه هب. تسامی عیبط [یرما] نیا؛ هدرک ررض
 ناسنا یارب اهی شیدنات حلصم [ظفاد] هجاوخ
 در ادنی دوسد

لمأتو ریبت هک نآ تسام کلّم راک] ***؟! راکه چی نیبت حلصم ابار زوسم لاء دینر
 1! [ش دیاب

اترا هچاتو دود نیمه ی نعی نیبت حلصم
 مکنیا و ندرک نییاب و لآ ابار وزارت هفک، ندرک
 روجن آنیا، ی آ، «تسا رتهب منکب ار راک نیا»
 زا ادرفوا، ی آ، «دنکشند وال د، ی آ»، «دوشند
 ی آی آ» نیا ابار کولسد [ی نعی]؛ ... و «دجنر دنم
 ! تسامی زاب نیا! ن تفرگی زاب هب و ن دنا رنک» ماه
 دنکی م ی زاب ناشمه هک تائیه [ی رایسب] لثم
 و، دنروآی مرد هک تسامی یاهی زاب شامه ماهنیا
 دینادی م [مهن اتدوخ]

ی سلجم هب - [ل بق] لاسود ای کی - ش پپی یتدم
 کی م ه، میناوخدی ا حتاف م ه ات؛ میتفر حتافی ارب
 نآ. میهدبی لستار ناگدنامزاب م ه و، ن آرق بزح
 ن احادم زای کی - دناوخی مختشاد هک ی یاقاً
 دناوخ عبر کی ای هقیقد هد - ناریا فورعم

1. 276 لزغ، (ی نیوزة) ظفاد ناوید

ی م ار ش مسا ، دشی م [س لجم] در او ی سکر ه
 نیز م ار س لجم ، ن لاف اللہ تیاً ترضد : درو آ
 ی اہب ساک غا رسد دوب بہ تفر رگید «! دناہ دومرف
 ، ن لاف اقا جاح» - مرو آی مذ مسا رگید لا اح - : راز اب
 «! دناہ داد تکر بی لیخ ، دناہ درو آ فیر شتم ہن اشیا
 نیمہ رد «! دنک دایز ار اہنیا ل اثما ادخ» و
 ! ت فگ ار [مسا] رفت لہچ ہز ادناہ ہع بر کی

ہاما [س لجم] ؟ دوب ہضور نیا میدیم ہفند ام
 ای ؟ دوب تخبذب ہدرم نیا [ہ احتاف] ؟ دوب نیسح
 ! ؟ دندشی م در او ہکی ی اہنیا ی ارب [ل یلجت] لاصا
 ! ؟ دوب ی زیچہ چنیا ! ؟ تا غیلبت س لجم ای دوب ہحتاف
 رگا ! ہنم دید ؛ «[دوشی م ہچ] مینیب مینیشنب» : مت فگ
 نیا [رد طقف ہکی سک ن آ ، مینیشنب مہ بور غات
 و ادخ ، تسیند [وا زا] ی مسا و ی ربخ [س لجم
 ہمہ اہنیا بتسہ ہمہ اہزیچ ہ یقب ! تسات مایق
 بتسا ی شیدنات حلصم

لمأت و ریبتت ہکن آتسا کلم راک *** ! ؟ راکہچ ی نیبت حلصم اب ار زوسم لاء دینر
 1! ش دیاب

ی م ن اتدوخ دیراد ! ایند نیمہ ! کلم ! کلم
 ی م رکف ہچ ! دینیب ار عاضوا ، دینک ہانگد ؛ دینیب
 ! دش ہچ میدرک

؛ «ش دیابل مات و ریبتت ہکن آتسا کلم راک»
 ریز» : دندومرف ام بہ ن اگرزب ہکی نامز ن آ
 «! دیروخن اکت دوخ ی اج زا و دینیشنب ی سرک
 ! دندی م دنتشاد ار اہزور نیا

تسا کولس ہمز لا نیلوا ، ی نامہ مہف
 بتسیند کولس شور ، شور نیا ہکنیا ہصلاح
 مز لا ہکی زیچ لوا ، کولس بتکم و ریسم رد

1. 276 لزغ ، (ی نیوزق) ظفادن اوید .

ی‌رگنشور، کاردا، مهف دیاب؛ تسا «مهف» تسا
هک ار هچنآ [ی‌نعی]؛ دوشد دایز، ی‌نابم و ریس
ددنبد راکه [لم‌عد] دیاب کلاس

اهم‌ناذ به طوبرم هک، هیریدغ اُسلج نیمه رد
توعد ار س‌کن‌لاف م‌ناذ، اقاآ: دنتفگ ام به دود
«!؟ دینکد [توعد] ارچ»؛ م‌تفگ «!؟ مینکد ای مینکد
[م‌تفگ] «!تسا نیا شرهوشد رخآ» [دنتفگ]
نز به لآوا! دشاب‌ن آ ای دشاب‌نیا شرهوشد! دشاب»
هدرکذ ی‌هانگ هک نز نیا!؟ دراد ی‌طابترا هچ
ی‌صاخر راکفاش دوشد ی‌ار بشرهوشد لآاح. تسا
درادن ی‌ریصقت اجنیا رد هک نز نیا؛ دراد
ی‌طابترا و دراد ارش دوشدل یافو هدنورپی سکره
امش‌زا [میتساوخ] «: دنتفگ» درادن ی‌رگید به م‌ه
[اینات]! درادن م‌زا ن‌دیسرپ» [م‌تفگ] «. م‌یسرپ
ی‌م‌ارچ، دینادی‌م‌ارم راتفر و شور هک امش
، دییوگب [رگا هک] دیراد ربخ و دینادی‌م‌!؟ دیسرپ
» «. دشاب» میوگی‌م

یک خانم مخدره‌ای تلفن کرده بود و به او گفته
بودند: «شما بیایید در این مسائل غدیریه کاری
انجام دهید و مسئولیتی [هم داشته باشید].» آن
خانم هم به شوهرش گفته است. شوهرش برای
بنده پیغام داد که: «ما تا به حال اینجا که می‌آمدیم،
به خاطر کسی نمی‌آمدیم؛ به خاطر امام [معصوم]
می‌آمدیم. اگر هم بخوایم شرکت کنیم، به خاطر
امام [معصوم] است.»

هک ی‌اهدما ی‌م‌ن‌م‌رطاخه بل‌احه‌بات‌رگا»؛ م‌تفگ
اجنیا ن‌م‌رگم! ی‌اهدما ی‌درک دوشید! ی‌درک‌طلاغ
به م‌هرگا!؟ ی‌ی‌آی‌م‌ن‌م‌رطاخه به م‌تئیه ب‌حاص
«!درادن ن‌داد ماغیپ رگید، ی‌اهدما ماما رطاخ

کی ، دنتسه ضیرم لاصا مکنیا لثم اهی ضعب
ی سک رطاخه ل احه ات ی ک نم ! دنراد ی رامید
توعد اجنیا به ار ی قیفر ، مدوخ رطاخه [ای]
!؟ ماهرک

**میمستی خرب لید ، کولس باعلا اب ایند بهلغ
دوب س لاجم هرابرد ی نارهط اللهتیا ی اه
تسا**

دایدزا رطاخه ار «ی رصبن اونع» هسلج نم
دهاشد رگید هک ن اتدوخ ؛ مدرک لیطعت تیعمج
ن آ هک متفگی یابند لئاسم نیمه رطاخه . دیتسه
لاصا و دنورب و دنیاید ی اهدع . دشابند رگید هسلج
ی ضوع هلیوط اب ار «ی رصبن اونع» س لجم
هک دوب رار قرگا ! دوب هدش ی طاسب و دندوب هتفرگ
؛ دوبن غور ردن امانا هک میشاب اهفر دنیا رد ام
ی لیطعت ! عانعد و غادزایپ اب ، بجو کی مه ن آ
؛ دوب اهفر دنیمه ی ار ب «ی رصبن اونع» هسلج
[س لجم] ن آ رد دراد ادخ یوب رگید هک میدید ام
. دوری م نیدزا

هدنب دینادی م ار ناضمر هام بشد ی راطفا
مدید مکنیا رطاخه ؟ مدرک لیطعت هچ ی ار ب
دیام [ی کی] نیا ! دنکی م بهلغش یادخ ربش یابند
ی راطفا میتفر» : هک دشورفی م رخف ن آ به
[اعقاو] رگا «! دوب ی لاذ امش ی اج ، اقا ترضد
! واه بهدب ار تیاج دعب لاس ، تسا ی لاذ وای اج
[ی یوگی م و] ی نکیم ار شاهمزمل بقزا ارچ
«! میرببضیف [ات] دییامرفبتوعد ار امامتداقا»
به ی زاب اهتتم ! ن اجاقا تسا ی زاب شاهمه آهنیا
لاس ، دوب ی لاذ وای اج رگا ! ی کولس باعلوگنر
[ار همه] ش یاجنگ [اجنیا] هر خلأاب ! ایند امش رگید

دوشی مذ هفاضا هک [لزنم یاضف] نیا ؛ در اذنه ک
هبت لا آرویزورز م ه در خکی ، ایند دعب لاس
و ی ناشکب ه یقب خر هب [ات] نکذ نازیوا ت دوخ
م ه و ا هک اذخ هذب کی ؛ ی رگید هب هب ار تیاج
ی اقا طقف اقا نیا رگم . دیاید دهاوخی م شلد
ی صاصتخا نیا و تسا همه ی ارب اقا !؟ تسوت
نیا رب ، نآ برد هک تسا ی لزنم ، لزنم ؛ در اذنه
دوشی م هتسد و زابس اسما

اگر ما می خواستیم به دنبال «بیا و برو» و
این حرفها باشیم، یکی از رفقا قرار بود در
همین بالای شهرک قدس، زمین دو هزار متری
بخرد و سه طبقه حسینی [بسازد]؛ اگر [شروع
کرده] بود، دو سه سال پیش هم تمام شده بود و
الآن [آماده بود]. اما اینها همه اش دنیا است! گفتم:
«شما برای چه می خواهید این کار را بکنید؟ اگر
برای خدا و پیغمبر و خوشحال کردن دل امام
زمان است، من در این مسائل چیزی نمی بینم و
مشاهده نمی کنم.»

ی م ، دسر بی سکش و گ هب فر حدشابر ار قرگا
ار ام ی اصد ، طبض ات دصید ، ات دصد ن امه ؛ دسر
ی سکره و تسا نیلانا هک م هن لآ . دنکی م طبض
هب و دونشی م ار بلطم اجره رد ، دهاوخب
ی دی سد ، دشابذروطن یا م ه [رگا] . دسری م ش شوگ
. دنکی م هیئت دهاوخب س کره ؛ تسه راوند و
تسد هب و دوربش لابند دناوتی م دهاوخب س کره
رد ار بلطم دیاب ، دیسرنش تسد هب رگا و . درواید
هب [اعقاو] هک ی سکن آ . دنک و جتسج رگید ی اهاج
. دسری م ، تسه ش لابند

بنده در روز غدیر همین جا [گفتم]: کسی که

در دلش قصد قربت و نیت خالص و صدق باشد،
به مطلوبش می‌رسد. [اگر] من نباشم، دیگری
هست؛ و اگر او نباشد، دیگری [هست].

مگر کارهایی که بنده انجام می‌دهم، به
حساب خودم است؟! یکی دیگر ما را کوک
می‌کند و همان هم ما را نگه می‌دارد. همان که ما
را کوک می‌کند و نگه می‌دارد، هزارها نفر دیگر
را بهتر و شایسته‌تر از من دارد. آنها هم وسائط
و وسایل [هستند]. چه کسی گفته که راه امام زمان
فقط منحصر است در من و در مسیر بنده؟!!

زاهتفایت‌آشنه، بی‌نارہط اللہتیا یاہہ یصوت

دوبن‌اشیا بی‌نیقی یاہرواب

تبسندہ کاما ہدرکضرعاقفر ہبارنیا، ہلب
زور رد، میوگی ماقفر ہب ہدنب ہک بی بلاطم ہب
ما ہتفگارنیا؛ مہدبارش باوج مذاوتی متمایق
یک! ہن «تسینرگید یسک»: [میوگب] ہکنیا اما
نم‌لاصا، منکی م‌طلاغ!؟ ما ہدزی فردنینچ
ہچ قفانآرد و تسا ربخ ہچ اجنآ مذادی مہچ
!؟ تسہی یاہزیچ ہچ و دراد دوجوی لناسم

تاداقتنا لابق رد بی نارہط اللہتیا لاماعت ہوحد

نارگید

ہعسد و مہف ہزادنا ہب [میناوتی م] طقفام
میوگب دسری م‌رظنہ ہک ار بی بلاطم، نامدوخ
ی‌لیخ، ہدوب مہی ہابتشا ل احہبات رگا للہدمحلا
نم‌دوخ. دشاب [ضامغا] و وفعل باقدیاش و ہدوبن
،مراد بی ہابتشا بلطم رگا: «میوگی ماقفر ہب
منکی م‌اوعد ار اہنآ ی‌تد»! دیوگب نم ہب دیباید
ی‌مذ، دیآی م [بی ہابتشا ن‌اترظنہ رگا ارچ]: «ہک
ہب، اقا» : دنیوگی م و دنیآی م ہب اقر «!؟ [دیوگ

رتهد اجنیا و تسا هابتشامش بلطم [نیا] امرظن
ی هاگ؛ مهدی م شوگ مهنم «. دشابر وطنیا تسا
ی عاد ام. مریذپی مندی هاگ و مریذپی متاقوا
[ار همه] رگا؛ میریذپ ار ی فرد ره هک میراند
! راده لابند میوشی م سپ، میریذپ

ی م هزاجا دارفا به ام هک روطن امه هکی لاحرد
قدنیا م ه دارفا، دنیوگب ار ناشدوخ رظن میدهد
نآمدوخ رظنرد م ه ام هک دندهی م ام به ار
لاصا، ی هگناو! دلقم موشی م ه دنب لا و؛ میتسیاب
ی م دیای م قیفر نیا نوچ؛ دزیری م م ه به زیچه م
: میوگی م «. دینکب ار راکنیا تسا رتهب اقا» : دیوگ
! دیوگی م ار ش دد دیای م ی کین آ «! بخر ایسب»
ای مریذپ ار نیا فرد دیاب ای؟! منک راکه چ ه دنب
!؟ دوشی م! دوشی مندی م ه ود ره؛ ار ن آ فرد
!؟ [میریذپ ار] فلاخم رظن ودی نعید

ی هاگ، [میریذپ ار] دارفا رظن م هاوخب رگا
ار دوخم همه. دوشی م حرطم فلاخم ی اهرظن
ار رگیدی سک و دندادی م دهتجم و ی ار بحاص
رظن راهظا دناوتی م س کره [هتبلأ]! دنرادن لوبق
کولسد؛ تسا نیمه ی ارب کولسد لا صا و دنک
دنک زاربا ار ش رظن دناوتب در ف هک تسا نیا ی ارب
تسیندی دیدج ائسم نیا و

هبی نار هط هملاع مو حرم زا طلاغ بلاطم لقن
دارفا ن تشاد ضرفش یپ و تسرداد مهف رطاخ
تسا

ه دنب م ه [ی نار هط هملاع] اقا مو حرم نامز رد
ی تح. دود نیمه ه دنب شور و هار؛ م دود نیمه
مدوخ ناکتسب نیر تکیدزن رظن زا تاقوا ی هاگ
: [دنتفگی م] لاثم؛ متفرگی م رارق ضارتعا دروم

نیا: «م‌تفگی م»؟! «ی‌نکی م تب‌حص روطن یا ارچ»
 هدیمه‌فی ضوع وت ،تساقاً دوخ رظن ،رظن
 مهن لآا .هدیمه‌فی ضوع هک‌دشی م مولعم و «ای
 اقا م‌و حرم زا هک‌ی بلاطم زا ی‌رایسب مراد هدیقع
 .تسا طلاغ همه ،دوشی م لقن [ی‌نار‌هط هملاع]
 سلجم ن‌آ رد هدنب دوخ هک‌دوشی م لقن ی‌بلاطم
 ک‌ی ص‌خشن‌آ [اما] ،مدینش مدوخ ،متشاد روض
 ی‌م‌ه‌جوت! ار‌گید رو‌ط‌کی هدنب و دنکی م‌ن‌اید رو‌ط
 و ی‌ضوع بلاطم تسا ن‌کم ردقچ هک‌دینک
 !دشاب‌ه‌ابتشا

ن‌امز رد [ی‌نار‌هط هملاع] اقا م‌و حرم
 فرح‌کی دهشم رد ام: «دندومرفن م‌ه‌بن‌اشتا‌ید
 داتشه‌ودد ،دسری م‌م‌ق‌ه‌ب‌ات‌فرح‌ن‌یا ،مینزی م
 ه‌ب؟! تسیچ رطاخ‌ه‌ب»! «دنکی م‌ادیپ‌ه‌یواز‌ه‌جرد
 لا‌اح .تسا‌هن‌دش‌دایزومک و ا‌هی‌راکتسد رطاخ
 ح‌یحصد مه‌ف مدع رطاخ‌ه‌ب [اما] ،ادمعت می‌یوگن
 .تسا

ی‌ن‌ه‌ذض‌رفش‌یپ‌اب‌ت‌اسلج‌رد‌ت‌کرش‌رگا تسا‌ه‌دیافی‌ب‌،دشاب

اقا م‌و حرم ،هم‌مج ر‌صد سلجم‌کی رد
 زا ی‌کی] و دندرک تب‌حص [ی‌نار‌هط هملاع]
 زا ی‌کی‌اقافتا .تشون ار بلاطم همه [ن‌ارضاد
 ن‌امه [ه‌ب‌طوبرم ،هدش‌پاچ‌ه‌ک] اقا زا بلاطم
 ن‌م‌رانک [ص‌خشن‌آ] .تسا هم‌مج ر‌صد ه‌سلج
 [ی‌نار‌هط هملاع] ن‌اشیا ،ه‌سلج‌ن‌آ رد .دوب‌ه‌تسشن
 ی‌م‌ت‌یبتت ار ی‌ن‌ایرج هک‌دندرک تب‌حص ی‌رو‌ط
 و دندماً ن‌ورید ه‌سلج‌ن‌آ زا هک‌ی‌دارفا [اما] .درک
 ار ام تشپ اقا ی‌دید: «دنتفگ ،دندوب‌ن‌م‌ف‌لاخم
 رخ‌آ‌ات‌ل‌وا زا ل‌اصا [ه‌ک‌ی‌لا‌اح‌رد] «!ت‌فرگ

نیا ارچ]! دود ی رگید زیچ عوضوم [، تبحصا]
 راکفای او هول باد رد در فنا نوچ [؟ دش هنوگ
 و دنکی مذ کاپار ش دودن هذ ل و ا. تساش دودخ
 ش پپ اب. دیایم تینهذ اب [هکلب]؛ دیایب هسلج هب دعب
 و رکف، بلف و دوشی ماضف نیا دراو ضرف
 ش پپ اب. دنکی م دراو ضرفش پپن امه اب ار ش نهذ
 درادنی اهدیاف و دوری مذ ش پپ زیچ چیه، ضرف
 ش نهذ دیاب دیایم [ی سلجم نینچ هب] ی تقو ناسنا
 دشاب ی لاخ

رواب اقفر هک مروخی م مسق - تساهاش ادخ
 دیع س لجم هچ، میایم تاسلج هب ی تقو نم - دنک
 هب اعقاو، تسه ی ربنم هک ی ا هسلج هچ و [دشاب]
 ضرفش پپ اب. میایم منکب ی اهدافتسا هکنیا تین
 می س اسحا هک ی دارفا [ر بنم ی اپ] ی تد؛ میایم مذ
 میایم مذ، دنشاب هتشاد ناشلد رد ی لئاسم دیاش منک
 دهاوخی م هچ منیبب منک زیت ار مشوگ و منیشنب
 می فرح هک اجنآ دشاب عمج مساود [هک] دیوگب
 ش پپ دوشی م نیا! مریگب [زیواتسد] ار اجنآ، دنز
 نیا و] دورب مدآ درادنی بیع رگید ی اج. ضرف
 اما - تساطلاغم ههاجنآ رد هک - [دنکب ار راک
 دنکد ار راک نیا نیسد ماما س لجم رد ل قادد

منبری ای هم که می خواهد صحبت کند، این
 نباشد که با پیش فرض منبر برود. واقعاً ببیند امام
 حسین چه می خواهد می گوید. نه اینکه بگوید:
 «بلند بشوم بروم ضدش را بگویم! او آن طور
 گفت، من هم بیایم این طور بگویم!» هم مستمع با
 پیش فرض آمده، هم منبری با پیش فرض است.
 این می شود صحنه کارزار! یک تیر تو بگیر،
 یک تیر او؛ حالا بزن! یکی او بزند [و یکی این]!

او منتظر است که ببیند تو چه می‌گویی، همان را [دستاویز] قرار بدهد که: «آی، آقا، آقای فلانی این را گفت!» او هم که رفته بالای [منبر]، می‌خواهد جوری صحبت و جملات را با ردیف کند [تا] آن چیزهایی که مورد نظرش هست را علیه فلان و فلانی‌هایی که هستند [مطرح کند]. این کارها را که دیگر ما بلد هستیم!

رقاب ماما!؟ تساجک نیسد ماما، طسونیا سپدش مکنیا!؟ تساجک نامنامز ماما!؟ تساجک ریگی زیچ رازراک س لجم رد و! رازراک س لجم! دیای مدناسنا!

اقا مو حرم زا دعب هک ییاهه مانرب نامه نیع ربنم ی لآاب [ی درف]؛ داتفاق افتا [ی نار هط هملاع] فرخزم [ی اهفرد] تعاسد کی و تفریم اتلوا زا اهفرد مامت و، دادیم الله قلذ لیوحت ی ضعب هب ی تقو. دودن اطیش [ی اقلا] و ل طاب رخا ی اهفرد هچ نی اقا: «هک مدرکی م ضار تعا می» «!؟ دنزی می ربنم نی هک تسای ای ضوع هرابود دعب «! میوگی م ناشیا هب نم، هلب» [دنتفگ ی نیسد ماما هچ!؟ تسای ربنم هچ نی! نیمه!؟ تسای ربمغیب هچ نی!؟ تسای

هب ارچ رگید، تسهل ناسم نی ربارق رگا نی!؟ میورب ربنم یارب [ی نار هط] هملاع هناخ نی!؛ تسهر رگید س لاجم و س نارفک، تئیه همه نم!؟ میباید اجنیا رگید ارچ، تسه اهفرد همه و اهت ریوت رچ نی یارب ار لزنم نی رد هک فلاخل ناسم اجنیا رد ات ماهد رکن زاب تافر خزم ش لاد مدوخ هذ. دوش تبحص ی هورگ و ی بزح و بهیق هذ و مراد ار

عونم تاسلج رد لیا بوم ن تشاد هارمه هب

تسا

ی م هک ی سکره و دراد مظن اجنیا هک میتفگ ام
 هب و تهک میتفگ . دنک مارتحا و دنک تیاعر دیاب دیآ
 ار تلایابوم ، دجنرن و تزا تقیفر کی هکنیا رطاخ
 ماما سلجم ! یراذگی م رگید قاطا رد یربی م
 ، ی آی م ی تقو هک درادن ش زرا ردقنیا نیسد
 رق ردقنیا اجنیا ، یراذگب نیشام رد ار تلایابوم
 !؟ دنکذرقو

نیا !؟ دهدب دایم مدرم هب دیاب ی سکره چ ار اهنیا
 ش زوما [دارفا هب دیاب ی سکره چ ار گنهر ف
 اهی ضعب] هک [میدیدی م ام ، ل احن ی عرد !؟] دهدب
 ی م لیا بوم و دنکی م تکرش سلجم رد ادمع
 . دناه داد ش رازگ هدنب هب ار [عوضوم] نیا ! دنروآ
 هکنیا ای . دروآی م رد ادص و دنروآی م [لیا بوم]
 ی سکره ، دنکی م تبحص یربم هک ی تقو میتفگ
 . دندهب شوگ و دنز ن فرح

ش مارآ و توکسد دیاب تاسلج نامداخی تح

دنک تیاعر ار هسلج

، [ی نار هط هملاع] اقا موحرم نامز رد ی تح
 : دنتفگی م ناشیا

هک ی پاهنآ ، دنک [تبیصم رکذ] دهاوخی م رکاذ ای دنک تبحص دهاوخی م یربم ی تقو
 و دننیشب دنیا یی ، دنشکب ن اشراک ز اتسد دیاب مه دندهی م ی اچ و دنتسه ه ناخر ادبأ رد
 ل مع و دندهب شوگ ار یربم [تبحص] ، دنونشب ار رکاذ رکذ و تبیصم ای ح دم نأ
 دنک

!؟ دینکی م دهاشم ار ی گنهر ف نینچ اجک امشد
 و ربوایب و طاسب و دوری م ش دوخی ی ارب ی چر ادبأ
 ن اکتسا ، نآ هب دنزی م ار گید ق و توق ت ؛ [دراد]
 ی چر ادبأ اجنیا [نوچ ؟ ارچ] ! نیا هب دنزی م ار
 اهنیشام و هداتسیا نورید هک م هکی نآ ! تسا
 ی م ادیب ار ناشکراپ [ی اج] و دنکی م ق تفوق تر ار

اجنیا!؟تسا ربخ هچ! [دنکی م] دادیبوداد و دنک!
!؟تسا رتائت و هکر عم رگم

مهن اتسباتا اقاقتا . میدما س لجم زام بشد کی
بشدی تقو و دود دنلب اهزور نوچ؛ تقورید و دود
می لوط ،دشی م [مامت] س لجم ناضمر هام رد
هتفری یاج [ی نار هط هملع] اقا موحرم اب . دیشک
و هدزاودت عاسد دودح میتشگی مربی تقو و میدوب
اب ارهاظ؛ مدمآ رترید [ی مک] نم . دود ی اهروخ
ی هار هس مد دید . میدوب هدمآ رگید نیشام کی
زالاثم - ام ی اقر زام هدمآ کی ، اقا لزنم
فرح دادیبوداد اب دنراد و دناه داتسیا - !ن امیا قفر
هدبر عنامه !دناه درک دنلب ار ناشیادصد و دننزی م
هعفدکی نم لاصا !دنتسه مهن لآا هک اهشک
ربخ هچ اقا» : میوگب مورب متساوخ مدش بر طضم
قرف هب کولسد نیا !دناه دیباوخ مدرم !؟تسا
!؟دیراد [هک] تسای عضو هچ نیا !دروخ بناترسد
هناخ : دنیوگی م [دوخ اب و] دناه دیباوخ ن لآا مدرم
ام ی گدنز دناه دما ناشنادرگاش ؛تساجنیا هملع
«! [دناه تخیر م هب] ار

هعفدکی ، میوگب اهنیاهب هک مدوب رکفن یمه رد
هملاع] اقا موحرم . دش زابل زنم رد هک دید
دندما ابق کی و زبس همام کی اب [ی نار هط
هچ» : دنتفگل زنم نامهرسد زاهعفدکی و نورید
رد دیوری مذ ارچ !؟دیشکی م هدبرع تسا ربخ
«!؟دنتسین باوخ اجنیا مدرم رگم !؟ناتیا ههناخ
، طاسب نیا رد لاصا ؛تسین اهفرح نیا اجنیا
نیا زا و یزابغولش و یشکه دبرع و یزابدنا
هدنب هب اقا موحرم هک مهن ییلوئسم .تسین اهزیچ
.تسا ریسمنیا تعباتم ،دندرپس

هذشل یکشت دهم رد هک هدلاو س لجم نامهر رد
 دعاسم ملاد ،مدش دراو نم ی تقو دندید اقر ،دوب
 .دوب مای بلق ی تحاراند [رطاخه] ارهاظ و دوب
 ابطا ی تد ،دندرک توف نامۀدلاو ی تقو [نوج]
 بشد هس ود ار نم دنتساوخی م و میباید دنتشاذگ
 رد نم .دندک ی رتسب ناتسرامیب نامهر رد
 دنتفگ بیبط ی اقر نامهر .مدوب اجن امهس ناژروا
 ی مذ [لا] و ؛مینکی م [تبقارم] نامدوخ هک
 حلاص ،طیارش نیا اب [امش رفس] دنتفگ .دنتشاذگ
 اب و دیورب دیناوتی مذ لاصا هک هرابط اب و تسین
 لله دمحا رگید .میباید هتسها دش رارق مه نیشام
 .میدیسرن عیشت هب ی لو ،میدش فرشم و میدما

ام ی و خا مدید ،س لجم رد مدمآ نم هک ی تقو
 [،ل احنیمه رد] .دندک ل باقتسا ام زانامۀدما [ولج]
 ی اهن بیرو د نیا زانامۀ [ی کی اب] رس تشپ زانامۀ
 دراد و دما ،دوب هتشاذگش شود یور هک [گرزب]
 دیرانگب ار ماهی زانامۀ نیا :« دنتفگ .دریگی م [ملیف]
 ن بیرو د زانامۀ !رانک دیرانگب ار ماهی زانامۀ !اقآ رانک
 و کچوک و گرزب ردارب !مرادنی خوشد »!ار
 ش یولج هدند ار ی زابهر خصم ؛تسین اهفرح نیا
 ی م اجره و دشاب دهاوخی م ی سکره ،متسیای م
 ورب :« دنتفگ [ص خشن آه] هعقدکی .دشاب دهاوخی
 »!ورب

نوچ لله دمحا ی لو ،متسشن ی عبر کی [دودح]
 م هام رگید (!) دوب ی ناروند ی اضف ی لیخ ،اضف
 اب نایران هرخلاب ! [مینیشنب میتسناوتد رتشیب]
 [ابطا زانامۀ] اذل [!دنیشنب] دناوتی مذ نایروند
 امش یارب ننام نیا زانامۀ رگید اقا :« هک تفسگ
 اتس میتسشن هک ی اجن امهس و .تسین حلاص

دنتشاذگام نابز ریز نیر سیلگورتیند

هملاء] اقا بتکم رد هکتسا ییاهزیچ اهنیا
یزابهرخسه و ندر و آن پیرو د؛ هدوبند [ی نار هط
، دنربیدار هزانج؛ هدوبند ماهی زاب [هنوگ] نیا . هدوبند
، [دندک] یزابوه ، نیمز دنراذگب ، دنناوخب هضور
و اهت عدب نیا] اقا بتکم رد هدوبند اهفر ح نیا
ار شراک هکی سک . دناهدرو آرد [ادعب ار ماهی زاب
ی م اجنیا هب ار واه مدرم ، دهدب مدرم تسد
تسا نیا میضه! دنناشک

ی نار هط الله تیا هب ی نار هط هملاء رکذت

«هددن ار گید تسد هب ار تراک»

نامز رد [ی نار هط هملاء] اقا مو حرم

دنتفگ نم هب راب دنچ ن اشتاید

رد تیپا زار تراولشد، می هدبرگا؛ هددن ار گید تسد هب ار تراک! نسحم دبسد اقا
تراک دنتسه یروطنیا اهنیا! دنروآی مرد تیپا زار مدشمه [ار] تراولشد! دنروآی م
ی هدی م ص یخشت تدوخ هک [هدب ماجنا] ار یراک؛ هدنی سک تسد هب ار

لمء ، نایفار ط ا بی نار هط الله تیا ع طاق ل ماعت

تسا ی نار هط هملاء رکذت هب

زا و متسه [دنبیپا شور] نیمه رب مه نم و
یبابا چیه دوشی م هتفگ هکی لئاسم و بلاطم
م. مرادند

یک جریانی هم که خودتان همین امسال
مشاهده کردید، جریان لبنان بود. دیدید که چه
کردم. وقتی دیدم از نظام [و مسیر] خود خارج
شد، کات کردم؛ تمام شد. هرچه رفتند بالا، آمدند
پایین، این طرف و آن طرف کردند، گفتم: «بروید
پی کارتتان!» [آن] چنان گفتم بروید پی کارتتان که
انگار اصلاً لبنان را در نقشه جغرافیا نمی دانم!
البته آنهایی که روی صراط و مسیرشان بودند،
[ثابت قدم] بودند؛ با ما ارتباط داشتند، الآن هم
دارند و بنده مفتخر هستم با افرادی که [ثابت قدم]

هستند [ارتباط دارم].

و دناو دېش و ماچنیا رد دهاو خبی سکر گای لو
اقفر، دنک حرطم جیحصریغ و ی عقاور یغل ناسم
ی فلخان دو جوم م هام. دنریذپی م ار هدنبر ذعر گید
هتبا. دننک لمحت دیاب اقفر ه صلاح و [میتسه]
هک دنتسه ی دارفا مروظنم؛ دیتسین امش مروظنم
اهتم. دنتسه اهت صرف زا ی ضعب ل ابند منادی م
، هدوبن ناگرزب این دید و باد هشیمه هک روطنامه
دننکی م لرتتک [ار عاضوا و] دنیای م اهنا دوخ
ه و هدن ب ی نابم ه و ت: «میوگی م فرط ه و
؛ یراد داریا [ی نار هط هملاع] اقا م و حرم ی نابم
ی م تبحصن انب الله بز درد ی وری م رگید ار چ
، ی نزی م ی ضوع ی اهفرد [ار چ]؟! ی نک
فرد و دننکی م ه هابتشا ادخ ی ایلوا»: [لاثم]
ثحب ی یای مذ ار چ؟ [تسین دامتعا] ل باقن اشیا ه
هدن هک دیدید «! نکب ی ملع ثحب ایید!؟ ی نکب ی ملع
دیایید، دراد داریا ی سکره: متفگ. مدرک ی ملع ثحب
ی م ار داریا خساپ هدن بن اضمر ی اهه م رد. دیوگب
دارفا هکنیا هذ، ی ملع لیمیا ات هذ ناپ ی زور؛ م داد
: هک دیسری م ن م تسد ه [دننک ل اکشا ی داع]
ی م ه چ اجنا؟ دوشی م ه چ هیضق ی اجنیا اقا»
م ه زونه. مدرکی م حرطم ار اهنیا ن م «؟ دوش
ه ب ی تقو تسار رارق الله عاشن! هک تسه ی تلامکشا
ماچنا م ه ار اهنا، دوشی م [پاچ] بو تکم تروص
2. میهدب

اب تیعم لاسد لهچ لصاد، تاسلج بناطم

¹ (ق قحم). هریس، شور: ن دید

² ن اونع تحت ی حو بتکم تار اشتنا طسوتا هی نارنخس زا هلسلسد نیا
هتسار آع بطرویز ه ب ی هلا ایلوا راتفگ و لاعفا تیجدر دن احطاص هریس
(ق قحم). تساهتسگ

نیال قنم ی‌اپو و میرانگ بل قنم میاه‌دما یز اجنیا ام
 لهچ ابه‌کتسا ی‌بلاطم اهنیا! مینزب ار ماهفرد
 ،هدیسر ام شوگ هب ندوب ادخی ایلوا شپید ،لس
 هبرجت نامدوخ و میاهدید ناممشچ اب نامدوخ
 ی‌مهچ ،ی‌اهدما هوکتشپز ا‌هک وترخا . میاهدرد
 ن‌اگرزب نیا اب هتعا س راهچوت سید هدنب!؟ ی‌مهف
 و ن‌اتسرامید رد ؛ متشاد تساخربوت‌سشن
 تحصل‌احرد هدنب ؛ مدوب اهنیا اب ن‌اتسرامیریغ
 رضح و رفسرد ؛ متشاد طابتر اهنیا اب ضرم و
 دهدب قیفوت‌مه ادخرگا الله‌عاشن! . متشاد [طابتر]
 ،منکذضوعار بلاطم و منکذتنا مار د‌ت‌ناخو
 هک ار ی‌بلاطم نیا میشاد هتشاد هضرع طقف
 ؛ میناسر بدنراد تیلباق هکی یاهنیا شوگ هب ، میدینش
 ی‌یاهه‌تشون نیا . مینکی مزی رگید راک ، نیا زاریغ
 ، هملک و د‌ه‌کتسا نیا ی‌ار ب‌مراد هدنب ن‌لا هک مه
 دسر ب‌امش شوگ هب ، فرحد و

تو کلم رارسا مود دلجی تقو را نوشتم، کتاب
 به دست یکی از دوستان رسید [که] با هم
 بحث‌هایی داشتیم. خدا حفظش کند؛ از دوستان
 سابق و از اطبای خیلی درس‌خوانده در زمان
 مرحوم آقا [علامه طهرانی] بود و الآن هم
 پزشک قلب در شمال است. شخصی فاضل است،
 نسبت به مطالب دینی، علمی و مبانی وارد است؛
 در دانشگاه هم در رشته خودش ترم‌های بالای
 تخصصی قلب را درس می‌دهد و هم الهیات را؛
 فیس‌بوک هم ظاهراً دارند و به سؤالات هم [پاسخ
 می‌دهند]. وقتی آن [کتاب] را خواند [به من]
 می‌گفت:

لَوَا نَا زَا هَكَ مَدْرَكِ عَوْرَشْد تِيذِن يَا اِدْنَم، دِيسِر نَم تَسْد هَب وَتِ بَاتَكِ يَتَقُو! يَنَلَا فِ
!مَشْكِب طَخ شَرِيْزِ مَسْرِيْ مِ اجْرَه هَكَ مَتْفَرَكِ مَتَسْد مَلَقِ يَنَعِي! مَرِيْگِب دَارِيَا شَرخَا اَتِ
اهِنِيَا مَع قَوْمَن اَر چَس پِ؟! تَسِيْچِ اَهْفَر دِن يَا! بَجْع مَدِيْد، مَتْفَر رَتُو لَجِ هَچْرَه [اَمَا]
هَكَ [بَاتَك] فَصْنَا تِ؟! تَسِيْچِ اَهْفَر دِن يَا وَ لَنَاسَم نِيَا!؟ مَدِيْشِيْ مَذِيْ نَلَا فِ زَا اَر
مِيْلِسْت! مِيْلِسْت! مِيْلِسْت! يَنَلَا فِ": مَتْفَكِ وَ لَابِ مَدْرِبِ اَر مِيَا هَتَسْد، مَتَسْبِ اَر بَاتَك، مَدِيْسِر
"اَمَدَشْد"

**خدا حفظش کند؛ بسیار فردی با عرق و با
حمیت است. بسیار اهل دستگیری [است]؛ چقدر
افراد را دستگیری کرده، چقدر از این
بی‌حجاب‌ها را با حجاب کرده، چقدر اعتقادات
افراد را [تصحیح کرده]؛ اصلاً خیلی رقم بالایی
[است]. خدا به همه توفیق بدهد.**

تَمایق زور نَم: «دز اَر فَر دِن يَا نَاشِيَا، دَعْبِ
مَنَكِيْ مِ تِيَا كَشْد وَ تَزَا وَ مَرِيْگِيْ مِ اَر تَر دِپِ يِ وِلَجِ
هَدِزِ بَاتَكِ نِيَا رَدِ هَكَ اَر يِ يَا هَفَر دِن يَا اَر چِ هَكَ
مَتْفَكِ «!؟ يِ تَفَكِذِ اَم هَبِ تَر دِپِ نَ اَمَز رَدِ، يِ اِ
تَفَكِ «! نَ اَجِ اَقَا دَر اَدِ يِ تَقُو كِيْ يِ زِيْچَرِه»
وَ تِ اَر اَهِنِيَا! دَر اَدِذِ هَدِيَا فَر دِن يَا نَم يِ اَر بِ»
وَ تِ زَا نَم وَ يِ تَفَكِذِ مَع قَوْمَن اَ يِ لَوِ، يِ تَسْنَادِيْ مِ
هَلْنَسَم رِگِيْدِ، لَ اَحَلْ كِيْ لَعِ «! مَنَكِيْ مِ تِيَا كَشْدِ
بِتَشَدَكِ

زا زيهرپ و دود خلاصا رب زكرم ترورض ي شارتل اكشا

يِ مِ اَر بِلَا طَمِ نِيَا اَم وَ هَدَا دِ يِ قِيْفُو تِ اَدِخِن لَا اِ
، اَم يِ اَضْفِ نِيْمِه رَدِ، دِيْنَكِ هَا كِذِ اَمَشْدِ يِ لَوِ؛ مِيْيُوْگِ
اَدْمَعْتَا لَاصَا هَكَ دِنْتَسَه يِ دَا رَفَا وَ تَسَه يِ تَا نَا يِر جِ
هَتْفَرَكِ دَارِيَا بِلَا طَمِ زَا هَكَ تَسَا نِيَا رِبِ نَاشِيَا نَبِ
يِ مَذِ مِه نَ اَم دُوْخِ يِ وِر هَبِ وَ مَنَادِيْ مِ مِه هَدِنَبِ. دُوْشِ
دِرُوْمِ [هَكِنِيَا رِگَم! يِ دِيْدِنِ يِ دِيْدِ رَتَشْد؛ مِيْرُوْ اِ
هَكِنِيَا هَبِ دِن رَا دِنِ يِ رَا كِ يِ نَعِي. دُوْشِبِ [عَقَاوِ يِ صَاخِ
[نَ اَشْهَجُوْتِ] طَقْفِ؛ مَسِيُوْنِيْ مِ هَچِ اِيْدِ مِيْيُوْگِيْ مِ هَچِ نَمِ
، تَفَرَكِ دَارِيَا دُوْشِيْ مِ رُوْطِچِ هَكَ تَسَا نِيَا هَبِ
! دِرُوْ اَر دِلِ اَكْشَا دُوْشِيْ مِ رُوْطِچِ

ات رازه ، ات دص ، ات هد ! رواید رد [لماکشا]
لماکشا عفر هکن دروآردلماکشا ! رواید رد لماکشا
ار نا ! نکب [لح] ار تلد لماکشا ورب ؛ دنکی مذ
لماکشا نم فرح زا هک مریگ !؟ ی نکی م راکه چ
لماکشا نا ی ارب باوج ات ماجنپ هکنم - ی دروآرد
ی م هچ ار تساجنیا هکی لماکشا نا اما - ! مراد
هک - ن دروآردلماکشا ی اجه ب تسین رتهب !؟ مینک
هتشادن ی هت و رسد نا همه دوشی م مولعم مه دعب
[ش دوخ] نورد لماکشا نا لابنده بناسنا - تسا
!؟ دشاب

به دنبال این باشد که چه شده است که آن زمان
که پیش مرحوم آقا [علامه طهرانی] می آمد این
حال را نداشت و الآن دارد؟! چه شده، چه اتفاقی
افتاده؟! در این پنج سال چه اتفاقی افتاده که آن
موقع که پیش مرحوم آقا [علامه طهرانی] رفت
[می گفت]: «آقا شما لطف بفرمایید، دست ما را
بگیرید!» می آمدند پیش ایشان و اشک از
چشمشان همین طور می آمد [می گفتند]: «آقا ما
کسی را غیر از این خانه نداریم، ما هیچ نداریم!»
خیلی خب، پس چرا همیشه این طور نیستید؟! پس
چرا یک سال که می گذرد، دو سال که می گذرد،
دیگر خبری از آن اشک ها نیست؟! چه قضیه ای
در این دو سال اتفاق افتاده است؟! چه بر سر ما
آمده در این دو سال، در این سه سال، در این پنج
سال؟! چرا آن حالت صفا و یکرنگی که سابق
میان ما رفا بود، الآن کمرنگ شده؟! اینها
چیزهایی است که [باید به دنبالش بود].

ماما و نسد ماما زا زومات ربیع ی تیاکد
دوخ حلاصا رد تقبسد هرابرد نیسد

دوربش دوخ [حلاصا] لابندهب دیابی سکره
 نم ات دنک تسرد ارش دوخ دورب وا: دیوگن
 ی سکره. دنک تسرد ارش دوخی سکره «! مورب
 درانگب ولجار لوا مدقش دوخ

یک دفعه بین سیدالشهدا و امام حسن
 علیهما السلام قضیه‌ای پیش آمد، نمی‌دانم یک نفر
 چه کار کرده بود و باعث شد [مسئله‌ای پیش آید].
 البته این در زمان امام حسن بود و ایشان که امام
 بودند؛ حالا مثلاً مصلحت در این دیده شده که دو
 سه روزی با همدیگر ملاقات نداشته باشند.
 به‌خاطر چه چیزی بوده در روایت، مشخص و
 معلوم نیست قضیه چه بوده است.

ماما دنیبیم باحصا زای کی، حبص زور کی
 [دیسرپ ترضد زا]، هدمآرد [لزنم زا] نیسد
 :تفگ [ترضد] «!؟ دیوری م اجک هب حبص»
 ی سک لوا نم و مردارب هناد مورب مهاوخی م»
 هشد مدقش یپ مردارب اب تا قلام یارب هک مشاب
 ۱ «.مشاب

ردارب مه و تساماما [نسد ماما] واولاوا
 مامای لو؛ ظوفحم دوخی اجه‌بش تاماقم، رتگرزب
 مه ماما و ارگای تد دیامرفب دهاوخی م نیسد
 [ی تد]، دوبنم رتگرزب ردارب رگای تد، دوبن
 ار راک نیانم [مه زاب]، میدوب مه ولقود رگا
 هک دوش هتسونم باسد هبات مدرکی م رتدوز
 مدرک مادقا و مدمآ رتدوز نم

1: 32 ص 2 ج، همغلا فشک
 هیلع نَسَطًا نَبِيدَ وَ [ملاسلا هیلع ن یسطل الله دبعبا] هُنْبِيدَ نَاك: لَيْقَ وَ
 اَلْكُنْمِ رُبُكًا وَ هُفَّ كَيْخَا يْ اَعْلُ خُدَا: مَلاسلا هَيْلَعِ نِ يَسْطَلُ لَيْقَفُ مَلَاكِ مَلاسلا
 نَبِينَا اَمْبِيَا: لَوْ قِيدِ مَلَسِدِ وَ هَلَا وَ هَيْلَعِ اللّهِ يْ لَصِدِ يْ دَجِ تَعْمَسِدِ يْ نَا: لَيْقَ
 اَنَا وَ هَنْجَلَا يْ لِيَا هَقْبَاسِ نَاكِ رَخْلَا يْ ضِرْ اَمْهَدْحَا بَلَطْفُ مَلَاكِ اَمْهَنْبِيدِ يْ رَجِ
 «. اَلْجَاءُ مَا تَأْفُ مَلاسلا هَيْلَعِ نِ يَسَطًا اَلْمَلُوقَ عَ لَبْفِ. رَبُّكَلَا يْ خَا قَبْسَا نَا هَرَكَا

دوشی م؛ ی کولسد روتسد دوشی م، روتسد نیا
ی قلاخا روتسد

لمعز ارتارفی دشر ایام، لمعردی مدقش پ داتسا رما زا سپ

[ی نار هط هملاء] اقا موحرم دیاب امتد [ایا]
هکی امامعنیا اب ای زبس امامعن آاب، دوشد هدنز
یزیچ امشد شوگ رد و دیایب تسه اجنیا رد
زا هدنب، متفگنم نلاا هک [ی بلطم] نیمه!؟ دیوگب
رثا بیترت، تسامهمه چنآ. ماهدینشد ناشیا دوش
هد، دسری مام تسدهب هک تسای ای نابم هب نداد
صوصخهبار ای ایضه ره ده اوخب ناسنا هکنیا
دارفانیا. دشاب هتشاد تیمها وای ارب ات دونش
،دنگذ [دشر لاصا] هکنیا هک؛ دنگی مذ دشر ی لیخ
[هب] ناسنا دیاب، نیا ربانب. تسامکن ناشدشر اما
دنگ ل معر روتسد قبط تسه هک هچنآ

زا، بتکم نیا رد هدشن ایب بلاطمی گدرتسگ

دنگی مزاینی برگید بلاطم رد و جتسج

هملاء] اقا موحرم توف زا لاس هدفه
[تافو] نامز زال بق لاس هس. درنگی م [ی نار هط
نیا [نایب] ام ناشتاید نامز رد، اقا موحرم
تسال لاس تسید. میدرک عورش مقرد ار بلاطم
می ناتسود و اقفری ارب ار بلاطم نیا نم هک
؛ منزی م فرح مراد نم تسال لاس تسید. میوگ
زاوها، میآی مزاریش، منزی م فرح میآی م نامرک
،مینگی م تبحد میوری م ناهفصا، میوری م
اهت تبحد نیا. میوری م جراخ، میوری م نار هط
ار اهنیامشد! [دوشی م هتفگ هک تسال لاس تسید
!دسری م اجک ات دینیب و دینک عمج

همه اینها صحبت هایی است که از بزرگان

شنیده‌ایم و من عرض کرده‌ام: «آنچه می‌گویم و می‌نویسم، روز قیامت هم پایش می‌ایستد!» این را الآن خدمت رفقا می‌گویم و مسئولیتش را می‌پذیرم، غیر از آن چیزی که خصوصی [باشد]. نه، آنچه در ملاءعام گفته یا نوشته می‌شود، طبعاً سعی می‌شود دقیق‌تر باشد. این روش را مرحوم آقا [علامه طهرانی] به همه ما دستور داده و تذکر داده‌اند و دیگر نیازی نیست انسان بخواهد به دنبال چیز دیگری برود.

الله‌تیا نادرگاش زایکی ضارتعا تیاکد یخساپو یرینگسد هرابرد ناشیا هبی نارھط دنداد ناشیا هک

ناتسرھش زایکی رد، رفسرد تقو کی ن م
ی لاکشا و ضارتعا ی یادخه‌دند، بش کی. مدوب باه
،دهدب هخسند طقف دیابند داتسا» :تفگی م و تشاد
م ه هروشاپ [دیاب]، دراد بتی ضیرم رگا [هکلب]
دوخ و تسای تسرد و بوخ فرد هتبلأ «.دنکب
وا اب؛ متفگندی زیچ و مرینپی م ار هلسم م ه دندب
وا، میدوب هتسشن نیشام رد. مدرکنی تبحد چیه
نیا نیب. میدوب تکاسد ام و درک ار ش تبحد
و تسامق رد ن لآ هکی رگید درف و [صخش]
[اهنآ]. دوب ای راقند، تسین ناتسرھش ن آ رد رگید
[صخش] نیا ای لاماد؛ دندوب شیوخوموق م هاب
رهاوخ [صخش] ن آ ای دوب هتفرگ ار و رهاوخ
نیب م هی ببس طابترا کی هرخلاب. منادی من؛ ار نیا
دوب اهنآ نیب ی لاکشا و داریا، راقند کی. دوب اهنآ
دوشد تسرد و فرطرب هیضق میتساوخی م ام

¹(قحمة). رهق؛ هی تحاران و ترودک: راقند

کلاس و دوش حرطم دیابذ لاصا ی صخش لئاسم
یایاضق . دنک رکف ی لک لئاسم هب دیاب هشیمه
ار رمع فرصد و ندرکفالتتقوش زرا ی صخش
درادن .

هذب هکنیا زالبق ، لزئم طایح رد بش ادر ف
هس ود ، یاهدع - مورب قاطا نآ هب متساوخی
دییبامش اقا» : متفگ - دندوب مه ییات جنپ راهچ
و دیسوبد ار رگیدمه و دینک هقناعم رگیدمه اب
نیا «!ش راک ی پدور ب رگید و دینک مامت ار هئسم
و اب و تفر وافرطه دود اجنیا هک [ی در ف]
دمایذ [در ف] نیا فرطه وای لو ، درک هقناعم
دوخ عضوم رد و دود نییپ شرس روط نیمه
ترودک و راقذ نآ ادعب مه ارهاظ و دود هئاتسیا
درکذ [مامت] و داد همادا ار

نآ بشید ! نلاف ی اقا» : متفگ ، دندش ادج ی تقو
دیاب داتسا” [هک] ی تفگ نیشام رد هک ار ی بلطم
نم !تسا نیا هروشاپ !؟تسا تداپ “دنکب هروشاپ
مه ار امش [هکلب] ،مدادن هخسن طقف امش هب
هک لاماد !؟ی دمایذ ارچ .مدما ولج مدوخ ؛مدناشک
وا !امش ظفاد ادخ !ی دنام وت ،دش در وا ،ی دمایذ
ی هاوخی م !ی دنام لپ فرطنیا رد وت و دش در
ار نیا «!دیاب تشوخ ی هاوخی م ،وشب تحاران
هروشاپ دنیوگی م

و ناگرزب ی نابم هب لمع ی ارب تاسلج

دوشی م لیکشت ی ونعم ی ریگتسد

پس این [گونه] نیست که فقط نسخه داده شود؛
این مجالسی که ما داریم، همه اش پاشوره است.
این آمدن من به کرمان [پاشوره است]. شما فکر
می کنید بنده بیکارم [که] بیایم کرمان؟! من خودم

الآن ساعت نه [به کسی] قول [ملاقات] داده‌ام که وقت آن امروز گذشت. ساعت ده، یکی دیگر دارد می‌آید! من دو روز قبل از محرم باید به طهران بروم و ملاقات‌های ضروری که شش ماه [قبل] وقت گرفته‌اند انجام بدهم؛ بالاخره چاره‌ای ندارم. با وضعیتی که حتی اطبا این مقدار صحبت‌کردن را برای بنده تحریم کرده‌اند؛ یعنی حتی این مقدار صحبتی [را] که بخواهم با شما انجام بدهم [مورد نهی قرار گرفته‌ام]!

زار یغ؟ میوری م‌هاجنیا هچ یارب ام سپ
!؟ میتسه قیفر م‌ه اب همه میوگب میهاوخی م‌ه کنیا
م‌ه اب همه میوگب میهاوخی م‌ه کتسا نیا زاریغ
میهاوخی م‌ه کنیا زاریغ!؟ میتسه هر فسد کی رسد
و تسین اهزیچ نیا و ندما آییضه، آییضه میوگب
، میتسه ی کی همه!؟ تسین اهفرد نیا هب لئسم
هک هچنآ [هب] مینک ی عسد دیاب و میتسه قیفر همه
حلاصا لابند و مینک لمع، دناه دومرف ناگرب
ی ریگچم لابنده هب، میشاب

به دنبال اصلاح [بودن] یعنی فقط ببینیم که چه کاری انجام دهیم تا آن سوءظنی که الآن رفیق ما نسبت به ما دارد، بر طرف شود؛ نه اینکه بگوییم:
«خب حالا نگاه کنم ببینم چه [می‌شود].»

ءایلوا ملاک زای چپرسه ءجیتد، ی ونعم طوقسد
تسا دوخ حلاصا هب ن تخادرپند و

ن وچ، مربی مند مسا - مدوب هتفر ی یاج [هب] نم
:میتفگ و - دنتسین اجنیا ن لآ دارفان آ و ص خشن آ
«!دیاین ی سک ی لو، میورب میهاوخی م‌ه اجن لاف»
هک میتسین نمشد ی سک اب هک ام!؟ دیدرک تافتلا
،تسه ام رظندروم ی لئسم هر خلأاب؛ دیاین ی سک

ی م هک دونشی م دأ ی یاهزیچ ،تسه ی یایاضق
دهدب ماجنا [ار ی یاهراک] ،ن آ هب تبسن دهاوخ
،مدرک هک ی یاهتبحص نیمه [رطاخه ب لاثم]
ور ی لیخ لئاسم [و دشاب] رتمک تیساسد
.دیاین دوجو هب ی تیساسد و دشابن (راکشأ)
[ناسنا] ؛رگید تسه ی رگفت روج همه هر خلأاب
«!؟هتفر اجنیا ارچ» [:دنیوگی م] ،دوری م اجنیا
اجنأ ارچ» [:دنیوگی م] ،هتسشن اجنأ [ای]
!؟منیشنب او ه ی ور !؟منیشنب اجک سپ «!؟هتسشن
ن لآ» [تسا ی اهئسم کی ی تسشن اجنأ امتد ،هذ]
ی بلاطم نینچ هر خلأاب و دنتسه [ی دارفا نینچ]
.تسه

روتسد زا هک ی درف ی اهلیل هچ طوقسد تیاکد درک درمت داتسا

ی سک متفگ ،دشاب رتمک تیعمج هکنیار طاخه ب
کی .میورب اجنأ [دارفا] ی ضعب و ام طقف و دیاین
،بذ !هدمأ [م ه] صخش نآ میدید ،میتفر هعقد
هتفگی صخش هب !؟دیدینشن ارم فرح امش رگم
هب میاید متساوخ ادمع ن کیلو ،مدینشد» :دوب
«!منک مکار ی نلاف ی ور هکنیار طاخ

!؟در ب ی عقد هچ درک ار راک نیا هک ی یاقأ نیا
هئیسق نیمه .دیسانشی م [ار وا] همه مه امش
ی سک اب ادخ !دنک طوقسد هیل ل هچ هک دش ثعاب
ار [ی راک] کی دنیوگی م ی تقو !درادن ی خوش
نآ] رد ی دمای مذ رگا وت !رگید نکذ ،نکذ
هدرب ،ی ربب دیاب هک ار ی اه دیاف و عفن نآ [،س لجم
اعبط ؛میتسین نمشد ی سک اب هک مه ام !ی دوب
دوخ هب ش عقد هک تسا ی یاهزیچ اهنیای تیاعر
رد اهراب ار ایاضق و بلاطم نیا .دسری م ناسنا

میاهتفگ اقرر به ن امیاهت بحص

تبقاع، **بهذم** **بتک** **ندنازوس** **به** **لیم**
ی نارھط **ہملاع** **تاروتسد** **زارفدکی** **ی چیپرس**
دوب

اب ہک ار درف ن آ ن ایرج ہعقد دنچ نم رگم
ن آ و درک تفلخم [ی نارھط ہملاع] اقا موحرم
اقرر بہ، دنتفر ہیقہ و ل خاد دما ناضمر مام بشد
:دنتفگ اقا موحرم دعب ہک؟! مہتفگن

امش و «دیورب»: متفگ وا بہ نم ہک دوبش ای نامرفان نیمہ [درف] نیا طوقسد تلء
«!دنکب دیاب مدآ، نکند [ار یراک] دیوگب مہ داتسا، ہن»: تفگ وا [اما]؛ دیتفر

تساوخم ہک دیسر ی یاج بہش راک! دییامرفب
ہجیتد، نیا! دنزب شتآ ار ی بہذم ی اہباتک
ہکنیا ی اجہ بتسا نورد ل کشم بہ ن تخادرپد
رگید لئاسم بہ، دنک ل د ار نورد ل کشم ناسنا
دہدی م حجیرتہ ار رگید ی اہراک و دزادرپی م
درمذاب ہداز فالخی ل عدمم جاد ءوسد تبقاع

دادد ترضد راوما زا

ہملاع] اقا موحرم قیفر ناتساد نم رگم
- دراد تاید زونہ ہک ار لابربک رد [ی نارھط
درجم حور رد مہ ناشیا و - مروآی مذا ار شمس
اسمش را آورده اند، بارہا بہ رفقا نگفتہ ام؟! علت
سقوط او این بود کہ خیال می کرد در محیط و در
منزل مرحوم آقای حداد جایگاہی دارد؛ [فکر
می کرد] حالا کہ چند سال آمدہ و حالی پیدا کردہ،
می تواند دستور بدهد: «این کار را بکن، آن کار
را بکن!» نہ! تو همان حاجی فلان روز اول
ہستی کہ آمدی پیش ایشان و بہ او گفتی: «دست
ما را بگیر!» تو ہمانی، الآن راہ را گم کردہ ای،
حالت تغییر کردہ، [ولی] ہیچ فرقی نکردہ ای!
[وگرنہ] بیا [ببین کہ] ہرچہ بہ تو دادہ،

[می‌تواند] با یک اشاره همه را [بگیرد]. ولی او برای تو نگه می‌دارد و می‌گوید: «حالا که تو این را می‌خواهی، بسیار خب! مبارکت باشد! این برای توست و بعد از ما هم زنده خواهی بود و بعد از ما هم مرید جمع خواهی کرد!» اتفاقاً دو سه دفعه هم سراغ بنده فرستاد که: «من اسرار آقای حدّاد را نگه داشته‌ام و می‌خواهم به تو بدهم.» من هم پیغام دادم: «تمام آن اسرار، مبارک خودت باشد و ما نیازی به این اسرار نداریم!»

روطه ب متساوخن م هک [دوب] ی بلاطم نیا
منک ضرع اقفر تمدخمومع

تاسلج ی رازگرب هرابرد هتکذ دنچ رکذت
لمع نازیم اب، داتسا هب برق نازیم: همدقم
تسا قبطنم فیاطو هب

مزلا] بلاطم ود هب عجار، صوصخب اما و
دم] ار ن آقفر ات م هذب رکذت هئسم نیا رد [تسا
،دندادی فرح اقفر م هأدعبرگا. دنشاب هتشاد [رظن
هاجی ضعب رد هچنأ فلاخر ب نوچ؛ ددنزب
اهنأ هک مرادنی صاخ دارفانم، دوشی م حرطم
زانم هکی بلطم اهنت. دنیوگب ی بلاطم نم هب دنیایب
،منکی م دروخر بن آ اب تدشه ب و منکی م رارفن آ
دهاوخب ای، دنک ازیلانأ ارم دیایب ی سک هک تسانیا
رفک زانم ی ارب هئسم نیا. دیوگب نم هب ی فرح
کی منک س اسحا [هکنیا ضحم هب] و! تسارتدب
هب، دنکب [ی راک نینچ] نم اب دهاوخی م صخش
[ضوع] ی رگید هؤحن هب ار بلاطم ی مسق کی

¹(ققم). شواک؛ شیلای؛ یلحت و میزجت: Analysis.

ندرکت بحص رظنزا اقرر ءمه [ل احن یعدرد]
 نید ار هار نیا هشیمه نم و دنتسه دازآ نم اب
 ی زیچره ی سکره ؛ مرادی م هگنزاب اهنا و مدوخ
 م هاوخی مدنم . دنک حرطم و دیاید ، تسه شلدرد
 هکی بلاطم هبتبسن ای هدنب هبتبسن ، یسکلدر
 بناج هذ اجنیا رد . دشاب ماهبا هطقن کی ، میوگی
 ی اذخ ، لله ابذوعن [هکنیا هن] و مریگی م ار یسک
 ، ی در فی شوخلد [ی ارب] ای یسک رطاخه بدرکان
 بلاطم نیا هبن اسنا نوچ . مرنگبی یقدز م هاوخب
 ! [درادنش زرا] رگید ایند زور ود نیا . درادن زاین
 رد رگید ، میتشاد زاین اهزیچ نیا هبی تقوکی رگا
 هک میرادن زاین لئاسم نیا هب هدنیآ زور ود نیا
 . میزادرید بلاطم نیا هب میهاوخب

هک تسار تکیدزن هدنب هبی قیفر و درفن آ اذ
 ، دسری م ش شوگ هبن ناگزر ب ز ا هکی بلاطم هب
 لا و . دهدب رثا بیترت لئاسم نآ هب و دنک لمع
 ، ن تفر هقدصن ابرق لاثم این دیسود تسد و ندما
 رگا طقف ! دنکی مذ هفاضا ام تدارا رب ی زیچ
 هکی لئاسم هبتبسن ، ی قیفر هک منک س اسحا
 دناه دومرفن ناگزر ب و [ی نار هط هملاع] اقا م و حرم
 هداوناخ لئاسم هبتبسن - تسام ی نید روتسد و
 و ش بسک و راک ، ی عامتجالئاسم ، ش قیفر ، شا
 ی م تیاعر رتشیب - ی صخش لئاسم روطنیمه
 هکنیا نودب راوکیتاموتا و ی هاوخی هاوخ ، دنک
 ش یارگ وا هبتبسن ملد منیبی م ، م هفب نم ی تح
 . دراد ی رتشیب

قافتا ی نایر ج لاثم ، هذ هک منک س اسحا رگا ی لو
 نیا [اب] نم ارچ ! تسیچ هیضق منیبی م [، هداثفا]

می مولعمه عفتدکی دعب!؟ مراد لکشم [صخش] و هدرک [راتفر] روطن یا شنز اب و الائم هک دوش ای، هشد داجیا ی بلطم ای، [هداد ماجنا] ار راکن یا هشدی مارتحا کتهش ردام و ردپه هدرکذی ادخ! تسیند دوخید اهزیچ نیا سپ: میوگی م! تسا نیا؛ تسا باسدی ور ملء رد زیچهمه ی نعید نیا به هئسم نیا. دشاب تهجی بدناوتی مذ هیضقه تسا تیفیک.

صخش زا ربنم رد: نانا رخس به ل و رکذت دیربذ مادی صاخ

راجع به رفقای که برای تبلیغ به شهرستانها میروند و افرادی از دوستان که اینطرف و آنطرف صحبت می کنند [باید گفت]: اولاً، این [کار] دستوری بوده که دستور شرع و دین ماست و بایستی طبق همین مطلب عمل کنیم. افرادی که می آیند در آنجا، نباید بنده را تأیید کنند یا بالا ببرند. من نیازی به بالا رفتن ندارم؛ من در یک حدّ پایینی وجود دارم، چه من را بالا ببرند در همان حد هستم؛ چه پایین بیاورند، من پایین [تر] نمی آیم. یک حدّی هست که از همه هم پایین تر است و تواضع هم نیست؛ من خودم را اینطور احساس می کنم. لذا از آنجایی که الحمدلله دنبال این مطالب نبوده ام که بخواهد اسمی از من باشد [نیازی به تأیید و بالا بردن بنده نیست].

همین چند شب پیش، چند نفر از تلویزیون آمدند در اینجا [و گفتند]: «ما می خواهیم در فلان قضیه [راجع به] آقای فلان از شما برنامه بگذاریم.» گفتم: «بنده در رادیو و تلویزیون صحبت نمی کنم!» [آنها پرسیدند: «آقا، این

حرف‌ها چه می‌شود؟! بالاخره برنامه [باید باشد]!« گفتم: «بنده صحبت نمی‌کنم؛ آقایان هم خودشان را معطل نکنند! اگر بخواهید، بنده راجع به ایشان حرف می‌زنم؛ بخواهید پخش بکنید عیب ندارد. در سی‌دی پخش کنید، در انتشاراتان پخش کنید، از مطالب من در برنامه‌های رادیو و تلویزیونتان بیاورید؛ اما صحبت و صدای من و تصویر بنده نباید باشد!» [گفتند:] «آقا حالا چه می‌شود؟! اگر با تصویر باشد تأثیر کلامتان بیشتر [می‌شود].» گفتم: «آن با من [است]! آن دیگر مربوط به من است! بنده نمی‌خواهم خیلی تأثیر [بگذارد]! اگر زیادی تأثیر بکند خوب نیست! همین مقدار کم تأثیر عیب ندارد!»

دناه در ک‌میسرتام‌ی‌اربارشورنیا ناگرب
 ماجنا و مینکی‌لم‌عشورن‌اقبطام؛ دناه‌تفر و
 ریاس‌ب‌ت‌بسنار [ه‌لئسم] نیا نم‌ه‌تبا. می‌هدی‌م
 ؛دنکی‌م‌ت‌بحد، دنتسه‌ن‌ایاقاً؛ می‌وگی‌م‌ذ‌ن‌اتسود
 ه‌دیاب‌ام. ت‌سا ه‌دنب‌ص‌وصذ [رد ه‌لئسم] نیا اما
 ل‌م‌ع‌و مینکل‌م‌ع [ه‌دش‌ه‌داد‌ن‌اشنه‌کی‌بلطم‌ن‌ام‌ه
 .دشاب‌ت‌یفیک‌ن‌ام‌ه‌ه‌ب [ام]

زا دعف‌ار‌حنا، می‌تسر‌پاد‌خ‌ی‌اجه‌بی‌تسر‌پدر‌ف دوب‌ی‌نار‌هط‌ه‌م‌لاع

روی این جهت، [روش ما] همان‌طوری است که روش و دأب مرحوم آقا [علامه طهرانی] بود، و [لکن] بعد از زمان مرحوم آقا در روش و مکتب ایشان انحراف ایجاد کردند و در مکتب ایشان خیانت کردند. به‌جای خداپرستی، فردپرستی را قرار دادند؛ به‌جای گُرنش در برابر امام، گُرنش در برابر یک شخص خاطی و

اشتباه‌کار را قرار دادند؛ و به‌جای متابعت از مبانی و دستورات آقا، دستورات تخیلی و توهمی آوردند. ما به همین جهت با آنها بدون رودربایستی مبارزه کردیم؛ ما را طرد کردند، دیگر به ما سلام نکردند و ارتباط دوستانشان را با بنده تحریم کردند! [تحریم] بکنند، تا روز قیامت هم [تحریم] بکنند! ما نه نیازی به دوستان آنها داریم و نه نیازی [به آنها]! الحمدلله خداوند دوستانی برای ما آورد که از آنها بهترند و باید شاکر و مفتخر باشیم که چنین [دوستانی داریم].

رد ام؛ میدوب هدمایذ هوک تشپ زام مه دعبو
دناوتی منی سکرگید. میاهدشگ رزب هداوناخن امه
ار سکن لافرته بنم زاتو، رخا! دنزبل وگار ام
!مدوب [صخش] نیا ابل اسل هچنم!؟ یسانشی م
نیا هب [تبسند] وتای!؟ ییوگی م ی راد هچ، رخا
نیا رگید!؟ ی راد علاطانم زارته بنایرج
دمآ رسه بناتسمز هرخلأاب و تشنگ بلاطم

مهف، بلاطم نایبرد: ناناارنخسه هب مود رکذت

دینک ظاظر بطاخم دادعتسا و

هملاء] اقا موحرمه کی شورنیا، ل احل کی لع
ی م ربنم ی ربنم ی تقو: دوبن نیچ دنتشاد [ی نار هط
ی ارب هچنآ و دیوگب ار نید ی نابم دیاب طقف، دور
و، دنک حرطم تسامز لا اهنا حلاص و حلاصا
؛ دنکب مه ار نیعتسم دادعتسا تیاعر [نینچم ه]
صخشنیا، دنزی من لآه کی فرحنیا ایآ [ی نعید]
ی م جیگ [صخش] نیا ایآ؟ هذای تسه [نآ] دعتم
مه ار اهنا دادعتسا؟ دنک لمحت دناوتی منی دوش
انرماً عایبناً رشاعم نحد: دریگب رظنرد دیاب

تساوی نیمضت لامک ماقمه به لوصو، بلاطم

این را هم خدمت رفقا تأکید کنم: تأکید می‌کنم و باز هم تأکید می‌کنم [که] آن تضمینی که بنده داده‌ام و آن گارانتی‌ای که داده‌ام، [مبنی] بر اینکه «اگر کسی به این مطالب عمل کند، به مسئله خواهد رسید»، در صورتی است که عمل کند؛ یعنی پایبند باشد و شانه خالی نکند و نخواهد خدا را دور بزند. [فقط] در این صورت است که آن تضمین و گارانتی ما نسبت به مسئله به حال خود باقی است. یعنی بنده گارانتی و تضمین می‌دهم کسانی که به مطالبی که گفته می‌شود یا از این حقیر نوشته می‌شود، عمل کنند، بنده [در] روز قیامت می‌توانم پاسخ بدهم و مسئولیت آن را بپذیرم. اما اگر کسی نخواست عمل بکند و به این مسئله پایبند نباشد، بنده در اینجا [تضمینی نمی‌دهم].

لیطعتاء، تارکذت و بلاطم به بی هجوتی به

دوبس لاجمی ضعب

ار مدوخ دقع [ی‌هاهس لجم] هدنب هک ی‌تلع مرادن ه‌لصود: متفگ [هک دوب نیا] مدرک لیطعت ردقچ رگید امود، متشادن ل‌احد رگید لاوا «!اقآ ات اجنیا زا، دندما اجنیا نارط زا؟! مینزب فرح دقع ام و هتسشن روداترود تیعمج، دنتسشن اجنآ و سورع نیا هدرخکی، اقا» :دنتفگ. میدناوخ و سورع: متفگ نم «!دینک تحیصن ار داماد ی‌هاهرتگرزب نم؛ دندادن تحیصن به زاین داماد زاتسد هک منکیم تحیصن ار داماد و سورع! تسا ربخه چ متسنادیم «!دندارد باتود نیا رسد؛ دندادن تحیصن به زاین داماد و سورع: متفگ

دنه اوخی مند حیصند لاس دنچ ل قآدح لاعف لاماد
لوا لاس دنچ دنه اوخب تحیصند دیاشد دعبی لو
ود نیازا تسد لاعف اهرتگرزبنا؛ دنه اوخی مند
«دندر ادرب»

ات [اما] میدرک تبحصد میند و تعاسد کیام
اجنیا ز ا! دش عورش ن اشگنج، هدیسنر نه چوک رسد
:دنتفگ! [تسینر تشیب] مدق دنچ هچوک نیازا رسد ات
کی نیازا، هشدن کشد اقا ایاه فرح زونه، اباب»
تعاسد کی نیازا هذب «! دز فرح هک میند و تعاسد
[دنیوگی م]؟! مدزی م فرح راوید ی ارب میند و
«! دییامر فب تحیصند، اقا! دییامر فب تحیصند، اقا»
ناهد نیازا م هام، دهدن شوگی سک دشابر ارقی تقو
مینکی م زابی سک ی ارب ار ناهد نیازا! میدنبی م ار
ی ارب ار تسد نیازا. دورب ش شوگر د فرح هک
هکی ناسک دنتسه. دمهب هک میز ادنای م راکه بی سک
[هک] دنتسه دارفا ی لیخ. دنتسه م ه ی لیخ، دنمهفی م
اب طابترانیمه لثم اهنا ابام طابترانیمه مزل
نامدوخ ارچ سپ. دشاب اهت یفیک نیازا [هب] و امشد
!؟ مینک مورحم ار

ی م محکم ام، هشدن هتفگ زونه هکی بلاطم ن لاا
و مینک هداما ار هنیمز دیاب نامدوخ سپ. مییوگ
فرح، دشابند تالاکشم دوشد ثعاب هک مینک بی راک
ی بلاطم نینچ ی تقو هک دندادب اقفر. دشابند لقنو
نوچ؛ موشی م رثاتم مدوخ نم لوا، دیای م شیب
اتود دنیبب ی تقو مدآ! ارگید تساقیفر هر خلااب
ی تقو. دوشی م داشد ش بلق، دنابوخ مهاب قیفر
هک تساقی عیبط، دندر اد راقدرگید مهاب هک دنیبب
دیای م ترودک

زانا رگید ترودک عفر: س لاجم مود هتکن

تسا هسلج رد روضد طرش، لد

هرابرد] مه [ی نارهط هملاع] اقا موحرم
 دندومرفی م ار نیمه، سلجم رد [روضد تیفیک
 ادخی لو کی هکی سلجم - ی سلجم رد تسه مدای
 نوچ، تسا رد کم اضفی لو، دراد روضد ن آ رد
 دندومرفی اقا موحرم - دراد فالاتخا م هاب رد فذود

لد ار ناشدوخ فالاتخا تقوره! نورید دنورید سلجم زا نلافی اقا و نلافی اقا
 ار ناشدوخ فالاتخا ات دنیابند سلجم هب رگید، نورید دنورید. دنیابند سلجم هب، دندرک
 دندکلد

دوب ن اتسمز ی اهبش. مدوب هتسشن مه هدنب
 طقف، سلجم رد دنیایم اتود نیا ی تقو نوچ
 سلجم ن آ ی اضف [هکلب]؛ دنتسین بارخ ناشدوخ
 هدیاف ن آ، دارفا، هجیتد رد. دنتکی م بارخ مه ار
 دنیایم نورید اذل؛ دنربیی مذ، دنربید دیاب هک ار ی
 [میا هتفرگ] هدرخکی ایوگ: [دنیوگی م دوخ ابد] و
 «! درادن [ار تیناروند] ن آ و

و سلجم رد ار توکس: سلجم موسه هتکن دینک تیاعر ن آ زا دعب

دنیوگی م و نم شیب دنیایم اقر زا ی ضعب
 ی اهفرح، میوری م سلجم رد ام هکی تقو، اقا
 [لاثم] «! میوشی م رد کم و میونشی م [طبرم] ریغ
 هکنیا زا دعب، ی اهعمج [رصد] هسلج رد دوب هتفر
 لثم [هک] دندرظنتم دارفا راگنا [، هشد مامت] هسلج
 دوشد مامت تعاس، تارادا ی تعاس ی اهت تراک نیا
 ، دنیوگب دنه اوخی م هچره. دنوشب داز آ رگید و
 عورش رد فذود. دندخب، دنونشب دنه اوخی م هچره
 :ت نرتنیا هرابرد م هاب ندرک تبحص [هب] دندرک
 ن آ، دوشی م روجن آ، نک نلاف ار ت نرتنیا نیا
 «! دوشی م هچ، نک نلاف ار شرتلیف

نیا ی اج] هعمج رصد هسلج، رخا! بجع
 رکذت مه ار اهنیا دیاب اعقاوی نعید!؟ [تساهفرح

ی م لیطعت [ار مسلج]، دشاب روطنیا رگا!؟ داد
 [هب] فاصد ای. میرادن ی خوشد م ه ی سک اب و مینک
 هب تبسندی ردقکد دیورب هک میوگی م دارفان آ
 هچ هیقب. دینک رظنیدجت ناتهمانرب و ناتراک
 !؟ دنک هداقتسا دنیاید دنهاوخی م هک دناهد رکی هانگ
 [هملع] اقا موحرم هک ی اعمج رصع هسلج
 رصع هسلج زا دعب] «: دندومرفی م [ی نارط
 اب هبند بشدی تد، دیدما هک م ه هناد [هعمج
 ی لیذ ی اهفر د هبرگم دینکذ تبصن اتتلا یاع
 ام تقون آ «. دنامب امشرد تلادن آ ات، ی رورض
 ی م تبصن] تنرتنیا زا مینکی م عورشو مییای م
 در اجنیا زانک روطنیا ار تنرتنیا، اقا «: [مینک
 لاد] ای «. دوشی م روجنیا شرتلیف، یوشی م
 دیاب لاصا «!... هدمآ میدق، هدمآ دیدج رتلیف کی
 نیا زا دعب [راتفر] زرطنیا یارب تفرگ ازع
 !همانرب [و تبصن] همه

هک دشاب هتشاد رظنرد ار بلطم نیا اقر اذل
 دیاب اجنآ رد دنیای م هک ی دارفا: تساهلئسم کی
 دنک هجوت هتکنیا هب

فالتخم نانارنخس زا: س لاجم مراهچ هتکن

صاخ صخش کی غیلبت زا و دینک توعد

دیزیهرپد

هشیمه هک دشابند روطنیا: هکنیا مود بلطم
 مسق کی، دیاید دهاو خبر فذ کی رگا؛ دیاید فذ کی
 دارفان آ، دنیاید ددعتم دارفارگا اما. تسا تبصن
 و دنهدی م هئارا ار ناشدوخ فالتخم یاهماگدید
 مهف دناوتی م ناسنا، فالتخم یاهماگدید نیا رد
 کی و ی لاور کی تلادن زا و درید لایاب ار دوخ
 حرط هتبل. تسا دیفم نیا و دیای م نورید یخنس

لصدا ابض راعم [هاگدید] حرط یانعم به هاگدید
تسینب تکم و نایرج

و دیاید در فکی رگا ،م تفگ هکی روطن امه
دوشی منیا تقون آ ،دزادرپی صخش به ده او خب
رد هکی یاهز مرق طخ زا یکی ینعید . زمرق طخ
:م اه تفگ م ه ن اتسود به هک تسا نیا ،تسه اجنیا
طخ نیا ؛دنک غیلبتد ر فذ کی زا دیاید ی صخش کی
دوشبت و تعد دیابند و تسینل و بقل باق و تسا زمرق

ی ساید لئاسم رد :ن انارنخسه به م راهچ رکذت دینکذ تلاخد

یکی از اینها [درباره] کسانی [است که]
بخواهند در مسائل سیاسی دخالت کنند. من گفته‌ام
[که] ما کاری به سیاست نداریم. سیاست خودش
اهالی و افراد و زعمایی دارد که آنها بحمدالله و
المنه قابلیت و استعداد برای گذراندن سیاست را
دارند و تا به حال هم استعدادشان را نشان داده‌اند!
آنها خودشان مدیریت می‌کنند و کارشان را انجام
می‌دهند؛ ما دیگر لازم نیست که در سیاست
[دخالت کنیم]. اگر ما بیاییم در سیاست دخالت
کنیم، خرابکاری می‌کنیم! و کار ما هم که
تخریب است! پس بهتر است که صحبت نکنیم و
حرف نزنیم و امور را به دست خود زعما و
مسئولینش بسپاریم و ببینیم چه می‌کنند. ما هم
تماشا می‌کنیم؛ بالأخره تماشا کردن که جرم
نیست، فقط تماشا می‌کنیم!

دنهاو خب رگا ،دنیایم اجنآ رد هکی دارفا اذلا
تسا زمرق طخ نیا ،دنوشب ی ساید لئاسم دراو
دنشاب ع لطم م ه هیضق نیا به ی تسیاب ا قفر

ی بلئاسم نایب زا :ن انارنخسه به م جنپ رکذت

دیزیهرپید هر مزور و هدیاف

هک تسا ی بلاطم [هبن تخادرپ] رگید بلاطم
ای زور لئاسمه بن تخادرپ لاثم؛ تسیند دیمه ی لیخ
نارگنیا، دتفایم قافتا عامتجا رد هک ی یایاضه
ربنم رد شیا جاهنیا، دوشی م نازرا نا، دوشی م
ی تح. تسیند شیا ج م هر بنمریغ رد هتبللا. تسیند
بلاطم نیا زا رتمک ناسنا تسا رتهب ناکملا
حرطم ربنم رد دهاو خبر رگید هکنیا هندی لو، دیوگب
ی یاهزیچ زا یاهمانزور حلاطصا هب بلاطم. دوشد
؛ تسا زمرق طخم ه نیا و دوشد هتفگ دیابند هک تسا
س لجم] اجنا رد هک ی صخش نا هر خلأاب نوچ
دنگ هداقتسا ات هدمآ، [هدش رضاح

هد؟! تسا زور دنچ ش اومه مرحمه ههد رگم
ههد نیا! تسیند هک زور رازه، رگید تسا زور
[ههد] نیا زا [رگا]. دراد ی صاخ راثا مرحم
[هداقتسا] رگا؛ دینکی م [هداقتسا]، دیدرک هداقتسا
نیا! رگید لاسد ی ارب تفر و دش مامتر رگید، دینکد
ی ارب اذک دیع زور نا؛ تسا ش دوش ی ارب ههد
ش دوش ی ارب صاخ تبسانم نا؛ تسا ش دوش
رگید، میدرکد؛ میدرک، دیدرک هداقتسا [رگا]. تسا
ناضمر مام هکنیا لثم! رگید لاسد ی ارب تفر
لاسد ی ارب تفر بجر مام، رگید لاسد ی ارب تفر
رد دیاب و دوری م مه [مرحم ههد] نیا؛ رگید
تفرگار هر هبنیا و دما مایا نیمه

نید رد ار س لاجم: س لاجم مجنپ هتکن

دینک رازگرب نیعولطلا

دندومرفی م هک [ی نار هط هملاع] اقا موحرم
نید نوچ «دیریگب هضور نیعولطانید»
هد، بشد رگا هک دراد ی تیصوصخ نیعولطلا

ناتریگ ت یصوصخ ن آ ، دینزب هنیسده مه ت عاسد
 ، دینزب هنیسده ت عاسد هسده اهبشده رد رگا ! دیآی منده
 رگا ، دیلامب لگ ، دینزب ناترسده رب [و] دیوشده تخذ
 - دننگی م [اها راک] هچ اهی ضعبده که - مه قیامچ اده
 ، دینکده [ی راداز ع] دیهاوخبده و [دینزب] ناترسده رب
 نید ی راداز ع و نیعولطان ییدی او هول اده ن آ ز اده
 ی اربده [رثا] نیا ! دشده هاوخنده ناتبیصنده نیعولطان
 امشده که [تسا] نیا لثم . تسای نیعولطان ییدی
 ! دیناوخبده رهظ زمانده ، حبص زمانده ی اجهده دیهاوخبده
 . درادزار رثا ن آ رگیده هکنیا مه و تسال طابده مه
 ، تسای حبصده ی اربده و تسای تعکرده وده حبص زمانده
 ی یکیم هنیای . تسای رهظده ی اربشده تقومده رهظ زمانده
 . بلاطم زای

یصوصخ دیابده که تسهده ی رگیده بلاطم هتبا
 ی بلاطم اهنیا . دوشده هتفگده نیغلبمده و دارفان آ هده
 . دیشابده هیضقه نایرجده رد امشده متساوخده که تسهده

رداری مومعه س لاجم : س لاجم مششده هتکنده

دینک رازگربده هنیسده و دجسم

ی تاسلجده هده عجارده که [تسا] نیا رگیده بلاطم
 رده تاسلجده نیا ن دوبده ، تسهده اقر ل زمانده رده که
 ، [صاخده] مآیا رده ی نعیده . درادنده ی لاکشای ل زمانده
 نیا لاوا . دراذنگی مده ی اسلجده ش اهناد رده ی صخشده
 ثعابده و تسای تیناحورده و رونه و تکرده ثعابده
 هکنیا روطچده . تسای لزنمده دوخده ی او هول اده ریغته
 رده تاسلجده مه [ی نار هطده هملاعده] اقا موحرمده دوخده
 هدوبده مه ن اشده دوخده لزنمده رده و ، دنتشاده دارفال زمانده
 - درادنده ی مومعه هبنجده که ی مآیا ن آ رده ی لو . تسای
 ی مآیا اید ، رفسده هام ر خآ هده ، مرحمده هام هده لاثمده
 همینده لاثمده ، تشاذگده [اسلجده] دوشی مده دجسمده رده که

تسا مشچ رد ی لیخ هک [ی یاهت بسانم] ای ی نابعد
 ماء سلج هک تسا رتهب، دراوم هنوگن یا رد -
 هداقتسا بیضق نیا زا مه دارفا هقیب لاوا هک؛ دشاب
 و بلاطم هکنیا مه و، م رحم ههد لثم، دننگ
 ی اجهب اهنیا ارچ» هک [دیاین شپید] ی یاهت بحص
 - «!؟ [دنوری م] لز نم رد، دنیاید جسم رد هکنیا
 ای - میوگی مذ دوخ شپید زا، ماهدینش ار اهنیا هدنب
 رد ارچ، دشابی صاخ و ادج هءد دیاب ارچ» لاثم
 «!؟ دنتسیند جسم

نیا، دشاب لز نم رد دهاوخب س لاجم ههمه رگا
 ن اهفصا رد هکنیا روطچ؛ دوشی م داجیا تیساسد
 نیا ن ارهط رد - دش داجیا زاوها رد، دش داجیا
 ی لیخ و دش داجیا ناریا زاریغ رد ای - دوبن روط
 نم هک [ی لارد]. تفرگ لاد بیضق و دش مه دیدش
 ی سکره هک درادن لاکشا متفگن م رگم» : متفگ
 ن اتدوخ ارچ!؟ دیاید کاذل اثما و تاینیسد نیا رد
 نیا [مدوخ هدنب ی تد «!؟ دیتفرگ ار [دارفا] ی ولج
 .مدوب هتفگ [ار

این مسئله‌ای است که نسبت به ایامی که جنبه
 عمومی دارد، بهتر است رفقا [جلسات را] در
 جای عمومی بگذارند تا آن منبری که می‌آید از
 [فضا] استفاده کند و به همه نفع بدهد، نه فقط [به
 رفقا].

اروشاء مآیا رد [ی نارهط هملاع] اقا موحرم
 رد. دوبن هناخ رد، دنتشاد هضور ن اشد جسم رد
 مآیا رد. دندمآی م دارفا ههمه و دوب مئاق جسم ن امه
 رد مه مآیا ن آزار یغرد و؛ روطنیمه [مه] رفص
 ق باسن امز و عقومن آرد هکنیا اب، هدوبن اشد جسم
 ن لآ ی ار ب اهنیا، دوبن اهت یساسد و اهفرد نیا

طسونیا ارچاقا؟! نیشنی ما جذا ارچاقا! اتسا
!درادی لیلد امتدی اهتسشدن طسونیا؟! اهتسشدن
اهفردنیا زالا صا»! [یوگبار] شلیلد دیاب
ار ش دوزل ناسم اهتتم! دوزل ناسم نیا زو
بتشاد

لذا رفقا این قضیه را هم درباره این مطلب
رعایت بکنند که مناسبت‌هایی که عمومی است،
مثل دهه آخر ماه صفر، دهه اول محرم، یا
جشن‌ها - مثل نیمه شعبان یا غدیر - اگر بشود
صبح، در بیرون [جلسه] گذاشته شود و همه
افراد بیایند، باز بهتر است تا در [منزل]. اما
بعضی جشن‌هاست که آن قدر جنبه عمومی ندارد؛
مثلاً تولد امام‌سجاد یا امام‌باقر، در منازل باشد
ایرادی ندارد؛ [تا] هر دو طرف قضیه رعایت
شود. چون همان‌طوری که خدمت رفقا عرض
کردم، روش ما باید روشی باشد که برای مردم
ایجاد سؤال نشود، و با این کیفیت، ایجاد سؤال
شده و از سؤال هم حتی یک‌قدری بیشتر [شده
است].

لد یارب یی‌ها راکهار: س‌لاجم متفه رکذت

نارنخس زاتوعد رد هقیلس توافت

ی‌دارفا هب عجار [هک‌تسا نیا] رگید بلطم
توافتم اقر ی‌ها هقیلس‌تسا نکم، دنیایم هک
رتشید ص‌خشدن آفرد، اقا» : دیوگی می‌کی. دشاب
[ص‌خشدن آ] : دیوگی می‌کی «! دبسچی‌م نم هب
زانم دوز»! دیوگی‌م رتشیب هصق ش‌ربنم رد
[ریخ هب ش‌دای]! دیایم مشوخ رتشیب هصق
، اقا» : دنتفگ نم هب [ی‌نار هط هملاع] اقا مو حرم
: متفگ «؟ تساجکی سانشداعم رد هیضق نلاف

هدناو خذاری سانشدا عم رگم: دنتفگ «!م نادى مذ»
«!ماه دناو خذاری ش یاهه صق، ن اقا» : متفگ «!؟ى ا
ى م هک ى ارب ارب اهاب تک نیا نم سپ»: دنتفگ
ار ش یاهه صق م اهتفر لّوا»: متفگ «!؟م سیوند
عورش م ه [ار] ش دوخ م هاوخم لاماد، ماه دناو خذ
«!منک

ى نلاف، اقا»: [دیوگب] تسان کمم ى یکى لاماد
ى م م باو خذ نم؛ دیوگى مذتیا کدش ربنم ردّ لاصا
زور ما مسلج نیا رد ارب بشید ى باوخم کنّا «!درّب
هّصق دهاو خذ رگا اما! دنک ن اربج دهاوخم
ش تو صد ى نلاف»: [دیوگى م] ای! هذ، دیوگب
ش دوخ ى ارب ى سکره ه صلاح «بتسا [روط] نیا
زا ى ضعب ه بنم دوخ ه کنیا روطچ. دراد ى اه قیلد
نیا، اباد»: میوگى م و منکى م ضارتعا ن اتسود
!دربى م ن اشباو خذ، ى نکى م تبحد و تهک مسق
، ى رعش، ى اه فیطلا دیاب. دوشى مذ هک [روط] نیا
[هجوت] ردقنیا «. دیابید تیا هت بحص رد ى لثم
نیا [متفگ بذ! دنتساو خذ ارب ش رذع ه کنیا ات درکن
ى مذ [ى ربنم] روجنیا رخا! ن کن [تبحد روج
!دشاب بذاجش یارب تبحد دیاب عمتسم. دنهاو خذ
روى این جهت باید چه کرد؟ یا اینکه بنده
بگویم یک شخص برود، که من این [کار] را
نمیکنم، داب بنده را می دانید که نمیگویم یک
شخص خاصی برود؛ یا اینکه خود رفا تصمیم
بگیرند. خودشان بگویند: «آقا، ما از فلانى بیشتر
خوشمان می آید، این [شخص] مثلاً این
[ویژگی اش] بهتر است.» یا اینکه تقسیم شود؛
به خاطر اینکه حقوق همه رعایت شود: این دفعه
این شخص بیاید، دفعه بعد آن شخص بیاید، دفعه

بعد آن فرد بیاید، که همین‌طور رعایت شود. یا اگر احتمال داده می‌شود که اکثریت بر بعضی از افراد [نظر] بیشتری دارند، آنها را بیشتر دعوت کنند. مثلاً دو تا [مجلس] یک نفر، و یک [مجلس]، شخص دیگر. یا از دو تا پنج روز؛ پنج روز یکی، پنج روز [دیگر] کسی دیگر [دعوت شود].

کی‌زا طقف توعد رگا: س‌لاجم متشه رکذت

درادی تافاً، دشابن‌ارنخسد

می‌م‌ه‌کی‌دارفا‌ه‌و، بل‌اطم‌و‌اهت‌ب‌حص‌ه‌و
 [رط‌اخ‌ه‌و] ر‌گ‌ید‌ت‌اه‌ج‌زا. د‌ی‌ه‌د‌ب‌ع‌ون‌ت‌د‌نی‌ا
 ر‌گ‌ا [ن‌و‌چ]؛ ت‌س‌ا‌ر‌ت‌ه‌ب [ر‌ا‌ک] ن‌ی‌ا م‌ه‌ر‌گ‌ید‌ل‌ئ‌اس‌م
 د‌ع‌ب‌م‌ه‌ن‌ی‌م‌ه‌د‌و‌خ، د‌ی‌ا‌ی‌د‌د‌ه‌ا‌و‌خ‌ب‌ر‌ف‌ن‌ک‌ی‌ه‌ش‌ی‌م‌ه
 !ن‌ک‌ت‌س‌ر‌د‌ا‌ر‌ن‌ی‌ا‌ا‌ی‌د‌ل‌ا‌م‌ا‌د‌!‌م‌ی‌ض‌ق‌ک‌ی‌د‌و‌ش‌ی‌م
 ی‌م‌ذ‌!‌د‌ش‌ه‌چ‌د‌ی‌د‌ید‌ج‌ر‌ک‌م‌ی‌ض‌ق‌ر‌د‌ه‌ک‌ن‌ی‌ا‌ر‌و‌ط‌چ
 ی‌م‌ر‌گ‌ا» :م‌ی‌ت‌ف‌گ‌ف‌ر‌ط‌ه‌ب؟‌ه‌ن‌ا‌ی‌د‌ی‌ر‌ا‌د‌ع‌ل‌ا‌ط‌ا‌م‌ن‌ا‌د
 ه‌چ‌ر‌گ‌ید، ه‌د‌م‌ا‌د‌ع‌ب «!‌و‌گ‌ب‌ه‌ل‌ئ‌س‌م‌و‌ر‌ب، ی‌ه‌ا‌و‌خ
 ر‌د‌ق‌چ، م‌ی‌د‌ر‌ک‌ش‌ع‌م‌ج‌ا‌ت‌ل‌ا‌م‌ا‌د‌! [د‌ش‌ا‌پ‌ه‌ب] ی‌ط‌ا‌س‌ب
 م‌ه‌ن‌ی‌ا‌!‌د‌ر‌ا‌د‌ه‌م‌ا‌د‌ا‌م‌ه‌ز‌ون‌ه‌و‌م‌ی‌د‌ش‌ض‌ی‌ف‌ت‌س‌م
 ب‌ل‌ط‌م‌ک‌ی‌د‌و‌ش‌ی‌م‌ش‌د‌و‌خ

م‌ا‌ر‌آ‌و‌ت‌س‌ا‌ن‌ی‌م‌ک‌ر‌د‌ن‌ا‌ط‌ی‌ش، ل‌ا‌ح‌ل‌ک‌ی‌ل‌ع
 ن‌ی‌ا» : [ل‌ا‌ث‌م] د‌و‌ش‌ی‌م‌د‌ر‌ا‌و‌ه‌ا‌ر‌ک‌ی‌ز‌ا. د‌ن‌ی‌ش‌ن‌ی‌م‌ذ
 ر‌ظ‌ن‌و‌ا‌ی‌و‌ر‌ا‌ق‌ا‌م‌ت‌د، ه‌د‌م‌ا‌م‌ع‌ف‌د‌د‌ن‌چ‌ه‌ک‌ی‌س‌ک
 ر‌ظ‌ن‌ل‌ا‌ص‌ا‌ن‌م، ر‌ب‌م‌غ‌ی‌ب‌ه‌ب، ر‌ی‌پ‌ه‌ب‌!‌ا‌ب‌ا‌ب‌»!‌د‌ر‌ا‌د
 :م‌ی‌و‌گ‌ی‌م‌ا‌ح‌ی‌ر‌ص‌ا‌م‌ش‌ه‌ب‌م‌ر‌ا‌د‌م‌د‌و‌خ‌ن‌ل‌ا‌!‌م‌ر‌ا‌د‌ن
 [د‌ن‌ی‌و‌گ‌ی‌م‌ز‌ا‌ب] «!‌م‌ر‌ا‌د‌ن‌ر‌ظ‌ن‌س‌ک‌چ‌ی‌ه‌ه‌ب‌ن‌م»
 ی‌م‌ذ‌ی‌س‌ک‌ه‌ب‌ا‌ر‌ش‌ر‌ظ‌ن، د‌ر‌ا‌د‌ر‌ظ‌ن‌ا‌ق‌ا‌، ه‌ن‌«
 ت‌ن‌ر‌ت‌ن‌ی‌ا‌ه‌ب‌!‌م‌ی‌و‌گ‌ب‌ر‌و‌ط‌چ‌!‌ا‌ب‌ا‌ب‌ی‌ا‌»!‌د‌ی‌و‌گ
 ا‌ه‌ن‌ا‌د‌ن‌ک‌ت‌ن‌ع‌ا‌د‌خ‌!‌م‌ی‌و‌گ‌ب‌ی‌س‌ی‌ب‌ی‌ه‌ب‌!‌م‌ی‌و‌گ‌ب

!؟منکن لاعای امانزور چه؟! میوگب که به! ار
صاخی در فیور نم که میوگب یانهاسر چه به
هملاء] اقا موحرم بلاطم یسکره!؟ مرادن رظن
که دیوگب رتبناداج، رتنیریش، رتهب ار [ی نار هط
یور نم رظن، دیابیدن اششوخا هئا زار تشیب اقر
که تسا نیا رتهب مه رگید رظن زا و بتسوا
ی بلطم یسکره تبا. دشابل ناسم رد ی عونت
تسا ی یادتبا داهنشیب کینیا؛ دیوگب دعب، دراد

زا لبق هام دنچ زا :س لاجم مهذ رکذت دینک توعدن نارنخس

روی این جهت، رفقا [نام] افرادی را که باید
بیابند و به نظرشان بهترند، یک لیست کنند.
([بهترند] یعنی از [لحاظ] خصوصیتی که
دارند؛ نه اینکه [سخنرانانی از دیگران] بهتر و
بدتر باشند.) بعد، از الآن تا یک سال دیگر به آنها
بگویند: «آقا، شما برای روز فلان دعوت
دارید!» دیگر تمام می شود. این طور نباشد که سه
روز مانده به [مناسبت خاص] به این آقا بگویند:
«آقا شما بیایید.» بگوید: «من وقت ندارم.» [به
دیگری بگویند:] «آقا شما بیایید!» [بگوید:]
«وقت ندارم.» [بگویند:] «پس بنابراین فلانی
[بیاید!]» نه، فرض بکنید که از الآن تا یک سال
دیگر، یا شش ماه [به] شش ماه [به] سخنران
بگویند: «شما بدان که برای روز فلان، کرمان
دعوت دارید.» یا «شما [جای دیگر دعوت
دارید.]» [در این صورت] او هم می داند و
تاریخش را در دفترچه یادداشتش می نویسد که
باید در [آن تاریخ] به آنجا برود.

وامارکا و نارنخس نأش :س لاجم مهذ رکذت

دینک ظفد ار

بعد هم طبعاً وسایل ایاب و ذهابش فراهم بشود و با اعزاز و با اکرام انجام بشود، تا موقعیت خود افراد هم محترم و محفوظ باشد. همین طور در کیفیت استقبال رفقا از اینها [توجه شود]. بالأخره اینها کسانی هستند که دین ما را می آیند و به ما [یاد می دهند]. ما که از مادر متولد شدیم، اینها را بلد نبودیم. اینها می آیند و دین ما را به ما یاد می دهند، آیین ما را به ما یاد می دهند و روش را به ما یاد می دهند.

هدرک کرتار رگید ی اهاج هر خلأاب ام هکنیا
ی تسیاب سپ ، میوری من رگید ی اهاج و میا
نیز گیاج دناوتب هک دشاب ی بلاطم مه ش لابقرد
و بلاطم نیات یاعر . دشاب راوتسا و مکحم ، دوش
، دشابی عمجرظن ، رظن کپرگا . دشاب دیابل ناسم
و دنکی ماضما ادخار ی عمجرظن هشیمه
رارق عمج یور ار ش دوختسد هشیمه دنوادخ
و تلاخت رگید [تروصد نیارد] . دهدی م
[صخشد] نیالاماد» : بلاثم هک دیای مذمه تارو صد
و «!هدرک راک هچ [صخشد] نآ !هدرک راکهچ
رظن ، رظن «!هدرک ی راک [صخشد] نیادکن»
لامعا الله عاشن انامهو تساه یضق نیاربی عمج
دوشی م

اقفر تمدخ متفگ هدنب هک دوب ی بلاطم نیاد
؛ دنیا مرفب دنراد ی بلطم [اقفر] رگا . منک ضرع
سلجم هب هک ناملابند دناهدماً ارهاظن لآنوچ
مک و هدر شفی لیخن امتصرف رگید و میور بی دقع
تسا

دَمَّحَمِلِ آ وَ دِمَّحَمِ لِ اَعَلِّ صَدِّمَهَلَّا